საქართველოს რესპუბლიკა

ელექტრონული ვერსია იხილეთ
sakresp.ge

გამოდის 1918 წლიდან ● ფასი 1,5 ლარი

№81-82 (10084-10085) 2026 წლის 29 ივნისი, ორშაბათი

იხ. 4 გვ.

ცილის- წამებასა და ბილწ- სიტყვაობაში

ჩამხრჩვალი სიმართლე

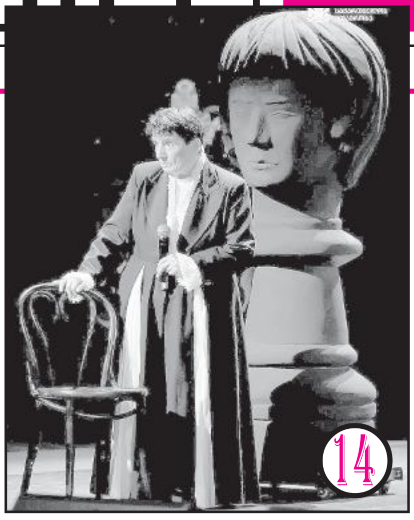

14

ნონა გაფრინდაშვილი

მთელი ერის სიყვარულის გვირგვინოსანი

ძაღლი ჰყეფს, ქარავანი მიდის...

ვერც რამე ისწავლეს და ვერც რამე დაივიწყეს!

იხ. 2 გვ.

მედულაშვილები წარსულით ამაყობენ!

11

მარკ რუტე პუტინს ღიად ემუქრება!

„ჰეი, ჩვენ თქვენთან ბრძოლა დღესვე შეგვიძლია“

იხ. 7 გვ.

იხ. 12 გვ.

უყოყმანოდ რუსეთი ომს წააგებს!

მესი – აღმა,

14

ირანი – დაღმა

ქრისტიანობა ევროპის სულია!

უსულო ევროპა ძალიან ბნელი იქნება!

ბევრმა ქვეყანამ, მათ შორის ჩეხეთმა, ნიდერლანდებმა, დიდმა ბრიტანეთმა და საფრანგეთმა უკვე დაკარგეს ქრისტიანული უმრავლესობა და მალე მათ სხვებიც მიჰყვებიან.

იხ. 6 გვ.

ვერც რამე ისწავლეს და ვერც რამე დაივიწყეს!

ხელჩართული დაპირისპირებები უმაღლეს საკანონმდებლო ორგანოში მსოფლიო მასშტაბით რაიმე სიახლე სულაც არ გახლავთ. შესაბამისად, ამ მხრივ, ჩვენც სატრაბახო ბევრი არაფერი გვაქვს. შეგვიძლია გავიხსენოთ დიდი ბრიტანეთის, საფრანგეთის, გერმანიის, პოლონეთის, ისრაელის, თვით იაპონიის ანალოგიური მაგალითები. თუმცა, შეგვიძლია იმით ვიამაყოთ, რომ ამ მშვიდობიანი ხელჩართული ომებისას დედის გინება მხოლოდ მშობლიურ ქართულ პარლამენტში ისმის. და რაც მთავარია, ვერავინ გაგვეჯიბრება ამგვარი ინციდენტების სიუხვეში.

არის კიდევ ერთი ძირეული განსხვავება — ცივილიზებული ქვეყნების საკანონმდებლო ორგანოებში ამგვარი დაპირისპირებები, ძირითადად, ხდება პოლიტიკურ საკითხებზე შეუთანხმებელი პოზიციების გამო, ჩვენთან — პოლიტიკური უსუსურობის გამო და თავის გამოჩენის მიზნით. ამის კლასიკური მაგალითი გახლდათ ქართული პარლამენტის 26 ივნისის სხდომა, სადაც წლიური ანგარიშით წარდგა პრემიერ-მინისტრი ირაკლი კობახიძე.

ძაღლი ჰყეფს, ქარავანი მიდის...

მსოფლიოს უკლებლივ ყველა მეტ-ნაკლებად დემოკრატიულ ქვეყანაში პრემიერის მოხსენებას უდიდესი გულისყურით უსმენენ, აანალიზებენ და მერე კოლეგების წინაშე გამოდიან მის მხარდასაჭერად, ან, თუ ამის აუცილებლობას დაინახავენ –კარგად მოფიქრებული, დასაბუთებული კრიტიკით.

ჩვენთან რადიკალურად განსხვავებული ვითარებაა. ჩემი მოსაზრებებით რომ თავი არ შეგაწყინოთ, მოდი, ვნახოთ, რას ბრძანებს ამის თაობაზე ანალიტიკოსი **ნანა პაპაგაძე:**

□(ქართული) ოპოზიციისგან დღემდე ერთხელაც არ მოგვისმენია საზოგადოებისთვის იმის ალტერნატიული შეთავაზება, რასაც უწუნებენ ხელისუფლებას.

მაგალითად, ხელისუფლებაში ყოფნის შემთხვევაში, რა პოლიტიკა ექნებოდათ რუსეთთან მიმართებით; როგორ დაეხმარებოდნენ უფრო მეტად უკრაინას ისე, რომ საქართველოსთვის არ შეექმნათ საფრთხე; რას შეცვლიდნენ ეკონომიკაში; საიდან მოიტანდნენ პენსიების გაზრდისთვის საჭირო თანხებს; როგორ გააძლიერებდნენ (ან შეასუსტებდნენ) კრიმინალთან ბრძოლას; როგორ მიაღწევდნენ იმას, რომ ქვეყანაში მთლიანად ამოეძირკვათ სიღარიბე და აღარ ყოფილიყო არც ერთი მოშიმშილე ბავშვი;

რა ეფექტურ ნაბიჯებს გადადგამდნენ ტერიტორიული მთლიანობის აღსადგენად...

მათი ერთადერთი მიზანია, უკმაყოფილო ხალხის დიდი მასის (100, 200 ათასი ან მეტის) მობილიზებისთვის პირობების შექმნა, მასობრივი დესტაბილიზაციის მოწყობა და რევოლუციის გზით ხელისუფლების ხელში ჩაგდება. შემდეგ საკუთარ გამარჯვებაზე მორგებული პირობებით □ლეგიტიმური არჩევნების□ჩატარება, რასაც მათი ლობისტი და დამფინანსებელი დასავლეთი ნებისმიერ შემთხვევაში □გაუპრავებს□

მოკლედ, ისინი დღევანდელობას 2003 წლიდან უყურებენ, რადგან უკვე 23 წელიწადია, ვერც რამე ისწავლეს და ვერც რამე დაივიწყეს□

* * *

ახლა გოდიშის მოხდით, ძალიან მოკლედ შეგახსენებთ, რა განაცხადა პარლამენტის ტრიბუნიდან 23 წლის განმავლობაში ვერც რამის მსწავლელმა და ვერც რამის დამვიწყებელმა გახარიელმა, ბატონმა გიორგი შარაშიძემ პრემიერის მოხსენების შესაფასებლად: **□დღევანდელი პრემიერ-მინისტრი (ისეთი უვიცი და გოროტია), რომ ამას თვით □ქართული ოცნების□(დეგენერატი) წევრებიც კი ხედავენ.□**

სწორედ მის ამ ყოვლად უაზრო, ცინიკურ განცხადებას მოჰყვა □ოცნების□დეპუტატების ჯერ აღშფოთებული შეძახილები, მერე ფიზიკური შეხლა-შემოხლა, დეპუტატ შარაშიძის დალურჯებულ-დასისხლიანებული ცხვირპირი და, რაც მთავარია — □ჩაგრული ოპოზიციის□შეუნიღბავი კმაყოფილებით აღსავსე განცხადებები □რეჟიმის□სისასტიკეზე.

ერთი მეგობრული რჩევა პატივცემულ ოპოზიციონერებს, ნამდვილსაც და თვითმარქვიასაც: პოლიტიკური განდიდების დაუოკებელი სურვილის გამო, ნუ ეცდებით თავში წამოათაქებინოთ მაინცდამაინც ლაშა ტალახაძეს — ღმერთმა დაიფაროს, ვერ მოზომოს და, 350-კილოგრამიანი ,,შტანგა“ ხელიდან გაუვარდეს!

მკითხველისადმი ჩემი პატივისცემის გამო, ვერ გავიმეორებ □ოპოზიციონერებისა□და მათი ყალბი და ალალი მხარდამჭერების მიერ სოციალურ ქსელებში უხვად გავრცელებულ სიბილწეებს ხელისუფლების, მმართველი პარტიის, პირადად ბიძინა ივანიშვილის მისამართით.

ვიტყვი მხოლოდ, რომ ყველაფერი ეს (შარაშიძის □გამოსვლა□და რაც მას მოჰყვა), იყო მმართველი პარტიის სახელის გასატეხად წინასწარ დადგმული სპექტაკლი, პროვოკაცია. მესმის, ძალიან ძნელია, მაგრამ უმრავლესობა ამ პროვოკაციას არ უნდა აჰყოლოდა. მათ ხომ ყველაზე უკეთ იციან, რომ პოლექტიურ ნაცნაშთებს თავის გამოსაჩენად სხვა აღარაფერი დარჩენიათ; რომ ეს არ არის პირველი შემთხვევა - ორიოდე წლის წინ პათოლოგიური პროვოკატორი ხაზეიშვილის საპარლამენტო გამოხდომას ხომ კიდევ უფრო მძაფრ შეხლა-შემოხლა მოჰყვა!

ახლა ცოტა □გავმხიარულდეთ□

□ოპოზიციის□აშკარად ნაძალადევი □განსაკუთრებული აღშფოთება□მოჰყვა დეპუტატ ლაშა ტალახაძის საქციელს, რომელმაც საპარლამენტო დარბაზში მორბენალ ერთ-ერთ □გახარიელს,□ისე, დასამშვიდებლად თავში ნაზად წაუთაქა.

თავი დავანებოთ მსოფლიოსა და ევროპის შვიდგზის ჩემპიონის, ოთხგზის ოლიმპიური ჩემპიონის, ქართული და მსოფლიო სპორტის სიამაყის **ლაშა ტალახაძის** მისამართით სოციალურ ქსელებში გავრცელებულ ყოვლად უგვან, შეურაცხმყოფელ □ეპითეტებს□ მსოფლიო სახელის მქონე ძალოსანი სპორტსმენი, თურმე, პარლამენტის წევრობის ღირსი არ ყოფილა!

ეტყობა, ეს ჩვენი □ყოვლად განათლებული□ ოპოპოლიტიკოსები მთლად საღ ჭკუაზე ვერ არიან: ლაშა ტალახაძე □ქართულმა ოცნებამ□ გვერდით იმიტომ კი არ დაიყენა, რომ იგი გამოჩენილი ორატორი, ეკონომისტი ან ფილოსოფოსია, არამედ სწორედ იმიტომ, რომ ლაშა ტალახაძე არის მსოფლიო დონის ავტორიტეტი, საქართველოსა და ქართველი ხალხის სახე, უძლეველობის სიმბოლო!..

იცით, ვინ არის თითქმის ოთხმილიონიანი (2022 წლის მონაცემებით) კიევის, მეგობარი უკრაინის დედაქალაქის მერი 2014 წლიდან? – დიახ, სწორედ ეს კაცი– მსოფლიოს მრავალგზის ჩემპიონი ზემძიმე წონის მოკრივეთა შორის **ვიტალი ვოლოდიმიროვიჩ კლიჩკო.** და იცით, რატომ აირჩიეს ჯერ უკრაინული რადას (პარლამენტის) წევრად და მერე მოსახლეობის რაოდენობით მთელი საქართველოს ტოლი უკრაინის დედაქალაქის მერად? – იმიტომ, რომ ყირგიზეთში დაბადებული ვიტალი კლიჩკო არის უკრაინის სახელმწიფოს, უკრაინელი ხალხის სახე მთელ მსოფლიოში!

დაბოლოს, ერთი მეგობრული რჩევა პატივცემულ ოპოზიციონერებს, ნამდვილსაც და თვითმარქვიასაც: პოლიტიკური განდიდების დაუოკებელი სურვილის გამო, ნუ ეცდებით თავში წამოათაქებინოთ მაინცდამაინც ლაშა ტალახაძეს – ღმერთმა დაიფაროს, ვერ მოზომოს და, 350-კილოგრამიანი □შტანგა□ხელიდან გაუვარდეს

ხელისუფლების მხარდამჭერებს კი მოკრძალებით ერთ უკვდავ ქართულ სიბრძნეს შეგახსენებთ – ძაღლი ჰყეფს, ქარავანი მიდის!

თეიმურაზ ქორიძე

28. 06. 2026

ფოთის ახალი საზღვაო ნავსადგურის განვითარების მეორე ფაზა დაიწყო. აშშ-ის საერთაშორისო განვითარების საფინანსო კორპორაციამ, კომპანია „PEIS GROUP“-თან 25 მილიონი დოლარის ოდენობის მეორე სასესხო შეთანხმება გააფორმა. დაფინანსება ფოთის ახალი საზღვაო პორტის მეორე ნავმისადგომის მშენებლობის დასრულებას მოხმარდება. პროექტის განხორციელების შედეგად, პორტის გამტარუნარიანობა წელიწადში დამატებით მილიონი ტონით გაიზრდება, გაძლიერდება კრიტიკული ინფრასტრუქტურა. ფოთის საზღვაო ნავსადგურის გაფართოება არის მორიგი ნიშანი იმისა, რომ საქართველო რეგიონულ ლოჯისტიკურ ცენტრად მკვიდრდება.

ეკონომიკის მინისტრის **მარიამ ქვრივიშვილის** განცხადებით, აღნიშნული პროექტი პირდაპირი და ეფექტიანი პასუხია იმ მზარდ მოთხოვნაზე, რომელიც ქვეყნის სატრანსპორტო და ლოჯისტიკური სექტორის მიმართ არსებობს.

ფოთის ნავსადგური ფართოვდება და დამატებით მილიონ ტონა ტვირთს გაატარებს

„ესაა პროექტი, რომელიც ქვეყნის ეკონომიკური განვითარებისა და რეგიონული კავშირების გაძლიერების კუთხით ახალ პერსპექტივებს აჩენს. განვლილი რამდენიმე წლის განმავლობაში შუა დერეფანი ერთ-ერთ ყველაზე დინამიკურად განვითარებად საერთაშორისო სატრანსპორტო მარშრუტად ჩამოყალიბდა. შესაბამისად, მნიშვნელოვნად გაიზარდა საქართველოს მიერ გატარებული ტვირთის ნაკადიც.

აღსანიშნავია, რომ მიმდინარე წლის პირველ ხუთ თვეში, შუა დერეფნით გადაზიდული ტვირთების მოცულობა 21%-ით, საქართველოს ნავსადგურებში შემოსული გემების ტონაჟი კი 19%-ით გაიზარდა. ზრდა ფიქსირდება პრაქტიკულად ყველა ძირითადი მიმართულებით, რაც კიდევ ერთხელ უსვამს ხაზს ჩვენი ქვეყნის მზარდ როლს რეგიონულ და საერთაშორისო ლოჯისტიკაში“ – აღნიშნა მინისტრმა.

მარიამ ქვრივიშვილის თქმით, ამ ფონზე, დამატებით 40 მილიონი აშშ დოლარის ინვესტიციას განსაკუთრებული მნიშვნელობა აქვს, რომელიც საგრძნობლად გაზრდის ფოთის ახალი საზღვაო ნავსადგურის შესაძლებლობებს.

„მეორე ფაზის დასრულების შემდეგ, ნავსადგურის გამტარუნარიანობა 3 მილიონ ტონას მიაღწევს, გაიზრდება ოპერაციების ეფექტიანობა, დაჩქარდება ტვირთების დამუშავება, რაც დადებითად აისახება საქართველოს კონკურენტუნარიანობაზე“

პირველ ფაზაში უკვე ინვესტირებულია 93 მილიონი აშშ დოლარი და შექმნილია 360 სამუშაო ადგილი. პროექტის განვითარების ამ ეტაპზე კი დამატებით, 50-მდე ადამიანი დასაქმდება.

ღონისძიებას, ქვეყნის პრემიერ-მინისტრთან **ირაკლი კობახიძესთან** ერთად, აშშ-ის ელჩის მოვალეობის შემსრულებელი **ალან პერსელი**, აშშ-ის საერთაშორისო განვითარების ფინანსური კორპორაციის მმართველი დირექტორი **ჯენეტ ენჯელი** და „პეის ინტერნაციონალის“ პრეზიდენტი **იოსებ დოლიძე** ესწრებოდნენ. საქართველოს პრემიერ-მინისტრის ირაკლი კობახიძის შეფასებით, საქართველო იქცა მძლავრ ეკონომიკურ და ლოჯისტიკურ ჰაბად, რომელიც დამატებით ღირებულებას ქმნის საერთაშორისო სავაჭრო ბრუნვისთვის.

„ბოლო წლებში შუა დერეფანი ევროპასა და აზიას შორის ერთ-ერთ ყველაზე საიმედო და კონკურენტუნარიან მარშრუტად ჩამოყალიბდა. ამ პროცესში ჩვენ უკვე აღარ ვართ მხოლოდ გეოგრაფიული ხიდი – საქართველო მძლავრ ეკონომიკურ და ლოჯისტიკურ ჰაბად იქცა, რომელიც დამატებით ღირებულებას ქმნის საერთაშორისო სავაჭრო ბრუნვისთვის.

მიმდინარე წლის პირველ ხუთ თვეში საქართველოს პორტებში ტვირთბრუნვა 21%-ით გაიზარდა. მნიშვნელოვანია, რომ ეს ზრდა ყველა ძირითად კატეგორიაზე ფიქსირდება. რაც შეეხება ფოთის ახალ საზღვაო ნავსადგურს – ბოლო სამ წელიწადში აქ ტვირთბრუნვა 78%-ით არის გაზრდილი. ეს ციფრები ნათლად მიუთითებს იმაზე, რომ მოთხოვნა ჩვენს სატრანსპორტო დერეფანზე ძალიან სწრაფად იზრდება.

ჩვენი ამოცანაა, ამ მოთხოვნას თანამედროვე ინფრასტრუქტურით ვუპასუხოთ. სწორედ ამიტომ ვაგრძელებთ ქვეყნის სატრანსპორტო ქსელის სრულ მოდერნიზაციას: ვაფართოებთ პორტებს, ვაშენებთ ანაკლიის ღრმაწყლოვან ნავსადგურს, ვაახლებთ სარკინიგზო და საგზაო მაგისტრალებს. დღევანდელი პროექტი ამ სტრატეგიული ხედვის განუყოფელი ნაწილია. ეს ინიციატივა კიდევ ერთი უმნიშვნელოვანესი ნაბიჯია ჩვენი სატრანზიტო პოტენციალის გაძლიერებისა და ეკონომიკური განვითარების გზაზე. გილოცავთ დღევანდელ დღეს და მინდა, გისურვოთ წარმატებები“ – აღნიშნა პრემიერმა.

ფოთის პორტი საქართველოს ერთ-ერთი ყველაზე ამბიციური და წარმატებული ინფრასტრუქტურული პროექტია, რომელიც ქვეყნის პროგრესისა და წინსვლის სიმბოლოა. აშშ-ის საერთაშორისო განვითარების ფინანსური კორპორაციის მმართველი დირექტორის **ჯენეტ ენჯელის** თქმით, პორტმა არსებითი როლი შეასრულა საქართველოს ეკონომიკის ტრანსფორმაციაში, ასევე ევროპასა და ცენტრალურ აზიას შორის სავაჭრო მომსახურებაში.

„2022 წელს, ამ მოდერნიზებული პორტის გახსნის დღიდან მან არსებითი როლი შეასრულა საქართველოს ეკონომიკის ტრანსფორმაციასა და ევროპასა თუ ცენტრალურ აზიას შორის მზარდ სავაჭრო მომსახურებაში. დღეს კი, როდესაც ტრანსკასპიური დერეფნის მასშტაბით ვაჭრობა მუდმივად იზრდება, ჩვენ საფუძველს ვუყრით პორტის შემდგომ გაფართოებას. ეს პროექტი იძლევა შესაძლებლობას, ღირსეულად უპასუხოს თანამედროვე გამოწვევებსა და გლობალურ მოთხოვნებს. ფოთის პორტს ექნება შესაძლებლობა, მიიღოს ბევრად უფრო დიდი ზომის გემები, გაატაროს მნიშვნელოვნად მეტი ტვირთი და სრულად გამოავლინოს საკუთარი პოტენციალი“ – განაცხადა **ჯენეტ ენჯელმა**.

აშშ-ის ელჩის მოვალეობის შემსრულებელმა **ალან პერსელმა** კი ყურადღება გაამახვილა საქართველოს ეკონომიკურ განვითარებაზე და მის როლზე რეგიონულ ვაჭრობასა თუ სატრანსპორტო გადაზიდვებში.

„ეს არის კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი ეტაპი შეერთებული შტატებისა და საქართველოს გრძელვადიანი პარტნიორობის ისტორიაში, რომელიც უკვე სამ ათწლეულზე მეტს ითვლის. წლების განმავლობაში, ქართველები და ამერიკელები მხარდამხარ ვმუშაობთ უკეთესი მომავლისა და ორივე ქვეყნის კეთილდღეობისთვის. ჩემზე ყოველთვის დიდ შთაბეჭდილებას ახდენს ისტორიები, რომლებსაც ყოველდღიურად ვისმენ საქართველოს მოქალაქეებისგან ჩვენი პარტნიორობის პოზიტიური გავლენის შესახებ. ამ თანამშრომლობამ, მაგალითად, საგრძნობლად გააძლიერა საქართველოს შესაძლებლობა, დაიცვას საკუთარი საზღვრები სასაზღვრო გამტარი პუნქტებისა და პორტების გაუმჯობესების, თავდაცვისუნარიანობის განვითარებისა და სანაპირო დაცვის სამსახურის ჩამოყალიბების გზით“ – განაცხადა **პერსელმა**.

მისივე თქმით, ისეთ ინიციატივებს, როგორიცაა TRIPP (საერთაშორისო მშვიდობისა და კეთილდღეობის ტრამპის მარშრუტი), შეუძლია კიდევ უფრო განამტკიცოს რეგიონული კავშირები ინფრასტრუქტურული ხარვეზების აღმოფხვრის, საქონლისა და მომსახურების ეფექტური გადაადგილების ხელშეწყობისა და ახალი ტექნოლოგიებისა თუ გამოცდილების მოზიდვის გზით.

ბექა დანელია

საქართველო-ტაჯიკეთი-ჩინეთი — პერსპექტიული ღერძი შუა დერეფნის ფარგლებში

2026 წლის 19-20 ივნისს საქართველოს პრემიერ-მინისტრი ირაკლი კობახიძე ტაჯიკეთს ეწვია, რითაც დაასრულა ვიზიტების სერია ცენტრალური აზიის სახელმწიფოებში, რომლებთანაც თბილისი თანმიმდევრულად ამყარებს ღრმა, ორმხრივად სასარგებლო თანამშრომლობის ფორმატს.

სიმბოლურია, რომ ცოტა ხნით ადრე, 2026 წლის 11–14 მაისს, ტაჯიკეთის პრეზიდენტი ემომალი რაჰმონი ჩინეთის პრეზიდენტ სი ძინპინის მოწვევით სახელმწიფო ვიზიტით იმყოფებოდა ჩინეთში, სადაც ორ ქვეყანას შორის თანამშრომლობის გაღრმავების მიზნით 31 დოკუმენტს მოეწერა ხელი. უფრო ადრე კი ჩინეთმა და საქართველომ ორმხრივი ურთიერთობების ყოვლისმომცველ სტრატეგიულ პარტნიორობამდე ამაღლების შესახებ განაცხადეს.

ამგვარად, შუა დერეფანში კიდევ ერთი ღერძი ყალიბდება – ჩინეთი-ტაჯიკეთი-საქართველო. ეს კავშირი ასევე მოიცავს აზერბაიჯანს, თურქმენეთსა და უზბეკეთს, რომელთა ტერიტორიებზეც გადის საქართველოსა და ტაჯიკეთს შორის უმოკლესი სატრანზიტო მარშრუტი.

ტაჯიკეთში ვიზიტის შემდეგ, საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა ირაკლი კობახიძემ განაცხადა, რომ ცენტრალური აზიის ქვეყნებთან ურთიერთობების გაღრმავება თბილისის ერთ-ერთ მთავარ საგარეო-ეკონომიკურ პრიორიტეტად იქცა. ხელისუფლება იმედოვნებს, რომ საქართველო რეგიონის მთავარ ლოჯისტიკურ ცენტრად გარდაიქმნება. **კობახიძის თქმით, საქართველო შავი ზღვის გავლით შვიდ ქვეყანას ევროპულ ბაზართან აკავშირებს და, შესაბამისად, მაქსიმალურად უნდა გამოიყენოს საკუთარი სატრანზიტო შესაძლებლობები.**

იხ. 5 გვ.

ღირსების გასაჭირი

თანამედროვე ეპოქაში რეპუტაცია კაპიტალია. ზოგჯერ უფრო ძვირფასიც, ვიდრე ქონება, თანამდებობა ან ფორმალური სტატუსი. მით უმეტეს ინტერნეტში, სადაც ერთი ცრუ ბრალდება რამდენიმე წუთში ასობით და ათასობით ადამიანამდე მიდის. თანამედროვე ცილისწამება მხოლოდ ერთი ადამიანის მიერ დაწერილი ტყუილი აღარ არის. მას ალგორითმი ამრავლებს, ჯგუფები ავრცელებენ, გვერდები იპარავენ, კომენტარები ამძიმებენ და რამდენიმე საათში უბრალო ბრალდებიდან ადამიანის წინააღმდეგ გამოტანილ საჯარო განაჩენად გარდაქმნის.

სასამართლო ჯერ არ ყოფილა, ფაქტი ჯერ არ დადგენილა, მტკიცებულება არავის უნახავს, მაგრამ ადამიანის სახელი უკვე დაზიანებულია, მისი რეპუტაცია გასვრილია და საზოგადოებრივი განწყობა დამუშავებულია. შემდეგ შეიძლება სიმართლე დადგინდეს, მაგრამ დაზიანებული სახელი ბოლომდე იშვიათად აღდგება. სწორედ ამიტომ ციფრულ სივრცეში ცილისწამების მიმართ სამართლებრივი რეაგირება სიტყვის თავისუფლების შეზღუდვა კი არა, ადამიანის ღირსებისა და რეპუტაციის დაცვაა.

ცილისწამებასა და ბილწსიტყვაობაში ჩამხრჩვალი სიმართლე

მთელი თვეა ყურადღებით ვაკვირდები განვითარებულ მოვლენებს, ამ დაუსრულებელ საჯარო დისკუსიებს, ურთიერთბრალდებებსა და ემოციურ ხმაურს. ბევრი ვიფიქრე თუ ცოტა, გადავწყვიტე, ჩემი ხედვა და პოზიცია თქვენთვისაც გამეზიარებინა, რადგან ვხედავ, რომ მთავარი პრობლემის არსი ხშირად ზედაპირულ აჟიოტაჟში იკარგება. ხშირად ვსაუბრობთ სამოქალაქო უფლებებზე, თუმცა ბევრს შეგნებულად ავიწყდება, რომ უფლება პასუხისმგებლობის გარეშე თავისუფლებას კი არა, ქაოსს წარმოშობს. ცივილიზებული საზოგადოება მხოლოდ იმაზე არ დგას, რა უფლება აქვს მოქალაქეს. ის იმაზეც დგას, რამდენად ესმის ამ მოქალაქეს საკუთარი თავისუფლების ზღვარი, სხვისი ღირსების ფასი და საჯარო სივრცის ელემენტარული წესი. ჩემი პოზიცია ქუჩის შემოწმებებთან დაკავშირებით ყოველთვის მარტივი და პრაგმატული იყო. თუ პროცედურა კანონიერია, პროპორციულია, წესის დაცვით ტარდება და მოქალაქის ღირსებას არ ლახავს, ასეთი გადამოწმება წესრიგისა და საზოგადოებრივი უსაფრთხოების ბუნებრივ ნაწილად უნდა მივიღოთ.

სახელმწიფო არ უნდა იყოს თვითნებური, მაგრამ არც საზოგადოება უნდა იქცეს ისეთ სივრცედ, სადაც უსაფრთხოების ელემენტარული მექანიზმებიც ისტერიკის საგანი ხდება. ზუსტად ამავე ლოგიკით ვუყურებ ვირტუალურ სივრცეში გინების, შეურაცხყოფის, ცილისწამებისა და მიზანმიმართული დამცირების გამო ფინანსური პასუხისმგებლობის დაწესებასაც. რატომღაც დამკვიდრდა მახინჯი სტერეოტიპი, თითქოს ეკრანს ამოფარებული ადამიანი ავტომატურად თავისუფლდება ელემენტარული ზრდილობისა და მორალური ვალდებულებებისგან. რეალურ ცხოვრებაში ქუჩაში რომ ვინმეს უმიზეზოდ შეაგინო, საჯაროდ დაამცირო ან შეურაცხყოფა მიაყენო, ამას შესაბამისი სამართლებრივი რეაგირება მოჰყვება. გაუგებარია, რატომ უნდა იყოს ციფრული სივრცე გამონაკლისი. ინტერნეტი დიდი ხანია აღარ არის ანონიმური გასართობი მოედანი. ის ჩვენი საჯარო სივრცის სრულფასოვანი გაგრძელებაა, უბრალოდ უფრო სწრაფი, უფრო მასობრივი და ხშირად უფრო დამაზიანებელი. ამ საკითხისადმი სკეპტიკოსები, როგორც წესი, იაფფასიანი პოპულიზმით მიმართავენ სიტყვის თავისუფლების არგუმენტს.

სინამდვილეში ეს ტერმინების კლასიკური აღრევა და ინტელექტუალური სიღატაკეა. სიტყვის თავისუფლება ნიშნავს აზრის გამოხატვის უფლებას, ხელისუფლების კრიტიკის უფლებას, უსამართლობაზე ხმამაღლა საუბრის უფლებას, მაგრამ არ ნიშნავს სხვისი ღირსების შელახვის ულიმიტო ლიცენზიას. დემოკრატია არ ითხოვს, რომ ადამიანი შეურაცხყოფის, ცილისწამებისა და ბილწსიტყვაობის წინაშე დაუცველი დატოვო მხოლოდ იმიტომ, რომ ეს ყველაფერი კლავიატურით იწერება.

აქ საჭიროა მკაფიო გამიჯვნა. ერთი რამ არის კრიტიკა, მეორეა შეურაცხყოფა, მესამე კი ცილისწამება. კრიტიკა დემოკრატიის ჟანგბადია. საჯარო პირი, ხელისუფლება, ოპოზიცია, მედია, სასამართლო, პოლიცია და ნებისმიერი ინსტიტუტი უნდა ექვემდებარებოდეს მკაცრ შეფასებას. მწვავე სიტყვა, ირონია, სარკაზმი და პოლიტიკური შეფასება ნორმალური საზოგადოებრივი პროცესის ნაწილია. მაგრამ კრიტიკა მაშინ მთავრდება, როდესაც არგუმენტის ადგილს იკავებს გინება, ფაქტის ადგილს იკავებს ტყუილი, ხოლო აზრის ადგილს იკავებს პირადი დამცირება. საჯარო სივრცეში ბრალდება განსაკუთრებულ პასუხისმგებლობას მოითხოვს.

ვისაც ადამიანის დადანაშაულება სურს, უნდა ჰქონდეს ფაქტი, დოკუმენტი, მტკიცებულება ან მინიმუმ ისეთი საფუძველი, რომელიც კეთილსინდისიერ ადამიანს ამ ბრალდების გამოთქმის უფლებას მისცემდა. წინააღმდეგ შემთხვევაში მოქალაქეობრივი პოზიცია ჭორის საჯარო ტირაჟირებად იქცევა. დემოკრატიული საზოგადოება ჭორს ვერ დაუშვებს მტკიცებულების შემცვლელად და ემოციურ ზიზღს ვერ აქცევს სამართლებრივ არგუმენტად. ცალკე და კიდევ უფრო მძიმე პრობლემაა ცილისწამება. გინება შეიძლება იყოს უხეში, მდაბიო და სამარცხვინო, მაგრამ ცილისწამება ხშირად გაცილებით უფრო დამანგრეველია. როცა ადამიანის შესახებ ავრცელებ დაუმტკიცებელ ბრალდებას, იგონებ ფაქტს, აკერებ იარლიყს, აზიანებ მის სახელს, ოჯახს, სამსახურს, პროფესიულ რეპუტაციას და საზოგადოებრივ მდგომარეობას, საქმე უბრალო უზრდელობას სცდება. აქ ადამიანის სოციალური განადგურების მცდელობასთან გვაქვს საქმე.

არავის არ უნდა ეშინოდეს მწვავე კრიტიკის, მაგრამ ყველას უნდა ეშინოდეს ტყუილის შეგნებულად გავრცელების. თავისუფალი სიტყვა იცავს აზრს, შეფასებას, პოზიციას, პროტესტს, მაგრამ ვერ დაიცავს შეგნებულ ტყუილს, რომელიც ადამიანის ღირსების გასანადგურებლად გამოიყენება. სხვათა შორის, ეს ყველაფერი არც ქართული ახირებაა და არც რომელიმე ადგილობრივი პოლიტიკური გემოვნების პროდუქტი. თქვენთვის ასე ხშირად სალოცავ ევროპაში ციფრული სივრცე დიდი ხანია აღარ განიხილება სამართლებრივი ვაკუუმის ზონად. გერმანიაში შეურაცხყოფა, ცრუ ფაქტის გავრცელება და ცილისწამება სისხლის სამართლის კოდექსით ისჯება, მათ შორის ჯარიმითა და თავისუფლების აღკვეთით.

ცალკე სამართლებრივი რეჟიმი მოქმედებს პოლიტიკური ცხოვრებაში ჩართული პირების მიმართ შეურაცხყოფისა და ცილისწამების შემთხვევებზეც. დიდ ბრიტანეთში საჯარო ელექტრონული ქსელის გამოყენება უხამსი, მუქარის შემცველი ან აშკარად შეურაცხმყოფელი გზავნილის გასავრცელებლად ასევე იწვევს პასუხისმგებლობას, მათ შორის ჯარიმას ან თავისუფლების აღკვეთას. საფრანგეთში საჯარო შეურაცხყოფა და საჯარო ცილისწამება ათასობით ევროთი ისჯება, დისკრიმინაციული შინაარსის შემთხვევაში კი სანქცია კიდევ უფრო მძიმდება.

ევროკავშირის საერთო ციფრული წესებიც, მათ შორის Digital Services Act, პლატფორმებს უზარმაზარ ჯარიმებს უწესებს, თუ ისინი უკანონო შინაარსთან დაკავშირებულ ვალდებულებებს სისტემურად არ ასრულებენ. ანუ იმავე ევროპაში, რომელსაც აქ ზოგიერთი მხოლოდ ლამაზ ქუჩებად, კაფეებად და აეროპორტი-

კანონი არ უნდა სჯიდეს პოლიტიკურ პოზიციას, კრიტიკულ დამოკიდებულებას ან მწვავე შეფასებას. ის უნდა იყოს მიმართული მხოლოდ იმ პირდაპირი აგრესიისკენ, რომელიც საჯარო სივრცეს აბინძურებს.

დან ჩამოტანილ რომანტიკულ ფოტოდ წარმოიდგენს, წესრიგი მხოლოდ ფასადი არ არის. ევროპა პირველ რიგში პასუხისმგებლობის კულტურაა. დიახ, მეც ძალიან მომწონს ევროპაში სეირნობა. მეც მინდა, ქართველ პენსიონერს ევროპული პენსია ჰქონდეს, ქართველ ახალგაზრდას ევროპული სამუშაო ადგილი, ქართულ ოჯახს ევროპული შემოსავალი და ა.შ. ამაზე აუცილებლად ვისაუბროთ ცალკე და სხვა დროს. აქვე აუცილებელია ერთი პრინციპული დაზუსტება, რათა ეს საკითხი არავის ხელში არ გადაიქცეს პოლიტიკური ანგარიშსწორების იარაღად.

მე არ ვსაუბრობ სახელმწიფოს თვითნებობის გამართლებაზე და არც იმაზე, რომ ხელისუფლებას უნდა ჰქონდეს შეუზღუდავი უფლება, მოქალაქის ყოველი უხეში სიტყვა დასჯის საბაბად აქციოს. პირიქით, ცივილიზებული წესრიგი სწორედ იმას გულისხმობს, რომ კანონი უნდა იყოს ზუსტი, პროპორციული, გასაჩივრებადი და ყველას მიმართ თანაბრად გამოყენებული. კანონი არ უნდა სჯიდეს პოლიტიკურ პოზიციას, კრიტიკულ დამოკიდებულებას ან მწვავე შეფასებას. ის უნდა იყოს მიმართული მხოლოდ იმ პირდაპირ აგრესიისკენ, რომელიც საჯარო სივრცეს აბინძურებს.

თუ ერთსა და იმავე შეურაცხყოფას ერთ შემთხვევაში ამჩნევ და მეორე შემთხვევაში ვერ ამჩნევ, სამართალს შერჩევითი ძალაუფლება ანაცვლებს. თუ ერთ ადამიანს ცილისწამებისთვის სჯი, მეორეს კი პოლიტიკური სიმპათიის გამო არ ეხები, სამართლებრივი წესრიგის ნაცვლად ძალაუფლების ბოროტად გამოყენებას ვიღებთ. ამიტომ არის მნიშვნელოვანი, რომ უკვე დაფიქსირდა შემთხვევები, როდესაც პასუხისმგებლობა დაეკისრათ არა მხოლოდ ხელისუფლების წარმომადგენლების მაგინებლებს, არამედ ოპოზიციური ლიდერების შეურაცხმყოფელ პირებსაც.

კანონის ღირსება სწორედ იქ მოჩნდება, სადაც ის თავისიანსა და სხვისიანს ერთმანეთისგან არ არჩევს. ღირსება ყველას აქვს: ხელისუფლების წარმომადგენელსაც, ოპოზიციონერსაც, ჟურნალისტსაც, რიგით მოქალაქესაც და იმ ადამიანსაც, რომლის პოლიტიკური შეხედულებაც შეიძლება საერთოდ არ მოგვწონდეს. ამიტომ მთავარი კითხვა ის კი არ არის, უნდა არსებობდეს თუ არა პასუხისმგებლობა ვირტუალურ სივრცეში გილწსიტყვაობის, საჯარო დამცირების, ცილისწამებისა და ღირსების შელახვის გამო. რა თქმა უნდა, უნდა არსებობდეს. მთავარი კითხვა ისაა, როგორი წესით, რა სტანდარტით და რა გარანტიებით ამოქმედდება ეს პასუხისმგებლობა.

მოქალაქე არ უნდა იყოს დაუცველი გინებისა და ცილისწამების წინაშე, მაგრამ სახელმწიფოც არ უნდა გადაიქცეს ინსტრუმენტად, რომელიც კანონის სახელით არასასურველ ხმებს არჩევითად გაუსწორდება. **კანონი არ უნდა სჯიდეს აზრს. კანონი უნდა სჯიდეს იმ ქცევას, რომელიც აზრის ნიღბით ადამიანის ღირსებას ანგრევს.** თუ პრეტენზია გვაქვს ცივილიზებულ საზოგადოებაზე, უნდა შევთანხმდეთ თამაშის მინიმალურ წესებზე. გინება აზრი არ არის. შეურაცხყოფა კრიტიკა არ არის. ცილისწამება თავისუფალი სიტყვა არ არის. ვისაც საკუთარი პოზიციის დაცვა ფაქტებით, არგუმენტებით და ინტელექტუალური მსჯელობით შეუძლია, მას მსგავსი რეგულაციის შიში არ უნდა ჰქონდეს. ეშინოდეს იმას, ვისთვისაც საჯარო დისკუსია მხოლოდ გილწსიტყვაობის, იარლიყების, ტყუილისა და პირადი ანგარიშსწორების სივრცეა. თავისუფლება არ ნიშნავს, ადამიანს დაუმტკიცებელი ბრალდებები მიაკერო, ცხოვრება დაუნგრიო და შემდეგ დემოკრატიის დამცველის მანტია მოირგო.

ეს პასუხისმგებლობისგან გაქცეული სიბინძურეა, რომელსაც ხშირად პოლიტიკური აქტივიზმის, ჟურნალისტიკის ან მოქალაქეობრივი პოზიციის ნიღაბი უკეთია. ცივილიზაცია სწორედ იქ იწყება, სადაც მთავრდება დაუსჯელობის სინდრომი. თუ შენი სათქმელი არგუმენტზე, ფაქტზე და ღირსეულ ენაზე დგას, ინტერნეტში პასუხისმგებლობის შიში არ უნდა გქონდეს. პრობლემა ჯარიმა კი არ არის. პრობლემა ის მენტალიტეტი, ის ცნობიერებაა, რომელიც თავისუფლებას უზრდელობასთან, კრიტიკას ცილისწამებასთან და მოქალაქეობრივ პოზიციას პირად სიბინძურესთან აიგივებს. აქ არჩევანი ძალიან მარტივია. ან ვთანხმდებით, რომ საჯარო სივრცე, მათ შორის ციფრული სივრცეც, უნდა ემორჩილებოდეს ღირსების, პასუხისმგებლობისა და მტკიცებულების ელემენტარულ წესებს, ან ვაღიარებთ, რომ საზოგადოებრივი დისკუსია საბოლოოდ გადავაბარეთ ყველაზე აგრესიულს, ყველაზე უზრდელს და ყველაზე უპასუხისმგებლოს.

მე პირველ გზას ვირჩევ, რადგან თავისუფლება იქ არ კვდება, სადაც ადამიანს ტყუილის, გინებისა და ცილისწამებისთვის პასუხისმგებლობას სთხოვენ. თავისუფლება სწორედ იქ კვდება, სადაც სიმართლე და არგუმენტი ხმაურში, გილწსიტყვაობასა და დაუსჯელ ცილისწამებაში იხრჩობა.

ირაკლი ყიფიანი

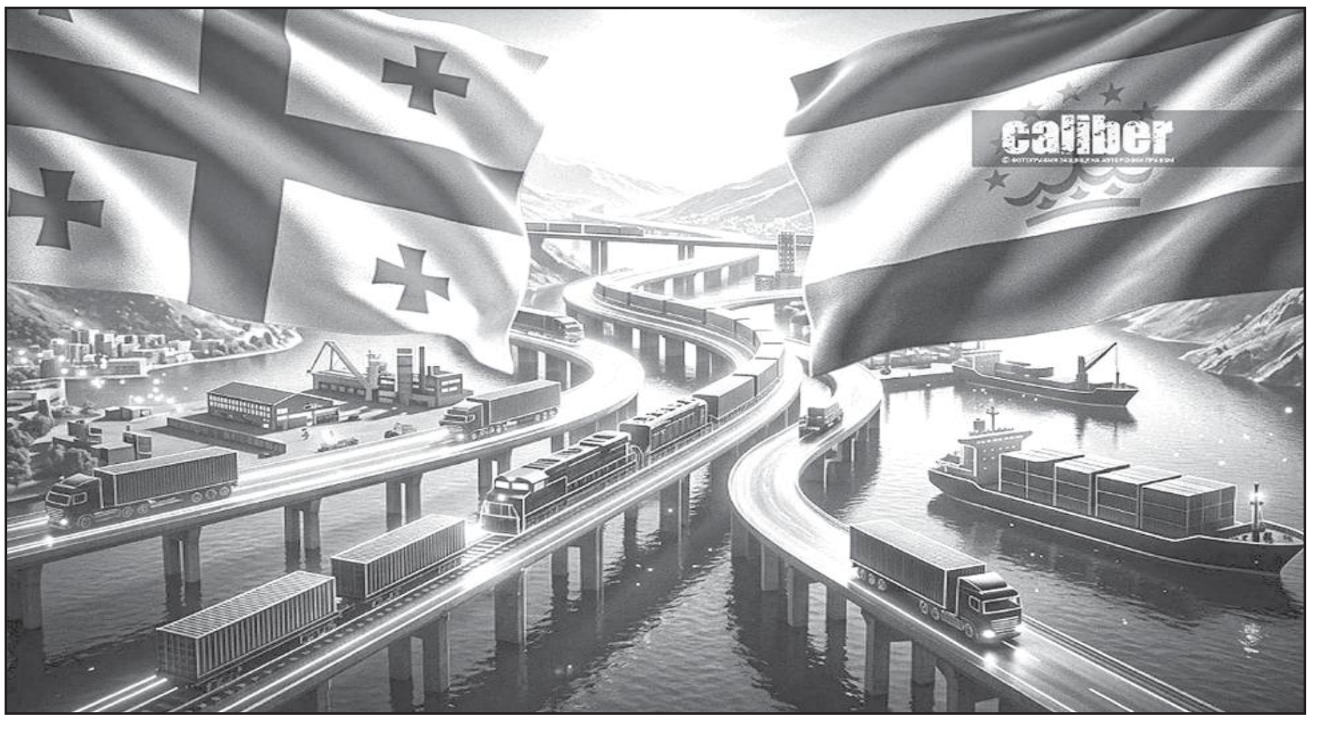

საქართველო-ტაჯიკეთი-ჩინეთი — პერსპექტიული ღერძი შუა დერეფნის ფარგლებში

(მესამე გვერდიდან)

მიუხედავად იმისა, რომ ცენტრალური აზიის თურქული სახელმწიფოები უკვე აქტიურად ავითარებენ ურთიერთობებს საქართველოსთან და კასპიის ზღვის, აზერბაიჯანისა და საქართველოს გავლით გამავალ მარშრუტს ზღვაზე გასასვლელად ყველაზე პერსპექტიულ გზად მიიჩნევენ, ხოლო ტაჯიკეთი ამ მარშრუტის პოტენციალის ათვისებას მხოლოდ ახლა იწყებს.

სსრკ-ის დაშლის შემდეგ, დუშანბე ცენტრალურ აზიაში მოსკოვის ერთ-ერთ მთავარ მოკავშირედ ითვლებოდა და ძირითადად რუსეთის ტერიტორიაზე გამავალი სატრანზიტო მარშრუტების განვითარებაზე იყო ორიენტირებული.

ამას ხელი შეუწყო ქვეყნის ეკონომიკურმა დამოკიდებულებამ რუსეთზე. მილიონობით ტაჯიკი მუშაობს რუსეთში, ხოლო ქვეყნის ეკონომიკა და მრავალი ოჯახის კეთილდღეობა მიგრანტი მუშაკების ფულად გზავნილებზეა დამოკიდებული. უფრო მეტიც, ტაჯიკეთი დიდი ხანია თავს □ირანული სამყაროს□ნაწილად მიიჩნევს. შესაბამისად, ირანის გავლით გამავალი გზა დიდი ხნის განმავლობაში ზღვაზე გასასვლელ უმოკლეს მარშრუტად ითვლებოდა. თუმცა, ახლო აღმოსავლეთში ბოლო პერიოდში განვითარებულმა მოვლენებმა აჩვენა, რომ ეს გზა სერიოზულ სამხედრო და პოლიტიკურ რისკებს შეიცავს.

გეოპოლიტიკური რეალობა დუშანბეს აიძულებს, გადახედოს ქვეყნის კონტინენტური იზოლაციის დაძლევის მიდგომებს. საქართველოს გავლით ზღვაზე გასასვლელი ტაჯიკეთს საშუალებას აძლევს, მოსკოვის გვერდის ავლით ნებისმიერ ქვეყანასთან დაამყაროს ურთიერთობები. ამ კონტექსტში, 2026 წლის 22 ივნისს, დუშანბეში ტაჯიკეთისა და უკრაინის საგარეო საქმეთა სამინისტროებს შორის პოლიტიკური კონსულტაციები გაიმართა. შეხვედრის დროს მხარეებმა განიხილეს ტაჯიკეთ-უკრაინის ურთიერთობების პერსპექტივები, განსაკუთრებული ყურადღება კი სავაჭრო-ეკონომიკურ თანამშრომლობას, ასევე განათლების, მეცნიერებისა და კულტურის სფეროებში ურთიერთქმედებას დაეთმო. ეს ყველაფერი დღეს შესაძლებელია განვითარდეს საქართველოს, აზერბაიჯანისა და კასპიის ზღვის მეშვეობით და არა რუსეთის გავლით, რომელიც უკრაინასთან ომში იმყოფება.

საქართველოზე გამავალი მარშრუტი, შესაძლოა, განსაკუთრებით პოპულარული გახდეს, თუ ტაჯიკეთსა და ჩინეთს შორის ერთობლივი საინვესტიციო პროგრამები წარმატებით განხორციელდება. ზოგიერთი ანალიტიკოსი მიიჩნევს, რომ ჩინეთი ტაჯიკეთსა და ცენტრალური აზიის სხვა ქვეყნებს, ვიეტნამისა და სამხრეთ-აღმოსავლეთ აზიის სახელმწიფოების მსგავსად გამოიყენებს იმ საწარმოო სიმძლავრეების განსათავსებლად, რომლებიც უკვე ნაწილობრივ გადაიტანა საზღვარგარეთ, აშშ-ის სანქციების გვერდის ავლის მიზნით.

გარდა ამისა, ჩინეთი, რომელიც ქვეყანაში არსებული დემოგრაფიული და რესურსული შეზღუდვების წინაშე დგას, ბოლო წლებში აქტიურად ახორციელებს წარმოების გადატანას იმ ქვეყნებში, სადაც ჭარბი შრომითი რესურსებია. ტაჯიკეთიც ათწლეულების განმავლობაში იძულებული იყო, თავისი შრომისუნარიანი მოსახლეობის მნიშვნელოვანი ნაწილი სამუშაოდ რუსეთში გაეგზავნა. ჩინეთთან თანამშრომლობამ და ქვეყანაში ახალი სამუშაო ადგილების შექმნამ შესაძლოა მნიშვნელოვნად გაზარდოს დასაქმების დონე და შეამციროს უმუშევრობა.

ტაჯიკეთს კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი რესურსი გააჩნია, რომელიც, მაგალითად, ჩინეთის დასავლეთ რეგიონებსა და მეზობელ უზბეკეთს აკლიათ – ჰიდროენერგეტიკული პოტენციალი. მიწის ფართობის ერთეულზე ჰიდროენერგეტიკული რესურსების მოცულობით ტაჯიკეთი პოსტსაბჭოთა სახელმწიფოებს შორის პირველ ადგილს იკავებს და ამ მაჩვენებლით საქართველოსაც კი უსწრებს.

ჯერ კიდევ საბჭოთა კავშირის პერიოდში იგეგმებოდა ტაჯიკეთის მდინარეებზე მასშტაბური ჰიდროელექტროსადგურების მშენებლობა და იაფ ელექტროენერგიაზე დაფუძნებული ინდუსტრიის განვითარება. თუმცა, სსრკ-ის დაშლამ, სამოქალაქო ომმა და შემდგომმა ეკონომიკურმა სირთულეებმა ამ გეგმების განხორციელებას ხელი შეუშალა.

დღეს კვლავ აქტუალურია ტაჯიკეთში ჩინური ინვესტიციების მეშვეობით წარმოების განვითარების და შემდგომში პროდუქციის უცხოურ ბაზრებზე, მათ შორის ევროპაში, ექსპორტის საკითხი. ამ შემთხვევაში, ქვეყნის შუა დერეფნის სატრანზიტო მარშრუტებთან დაკავშირება პრაქტიკულად აუცილებელი ხდება. ეს განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია იმ პირობებში, როდესაც მრავალი პროექტი უკვე ჩინური კაპიტალის მონაწილეობით ხორციელდება, მათ შორის საქართველოში, ანაკლიის ღრმაწყლოვანი პორტის მშენებლობაც.

Caliber.Az-თარგმნა

ქეთი გიორგაძე

სამმხრივი სწავლება „კავკასიის არწივი 2026“ დასრულდა

მუხროვანში, მაიორ გელა ჭედიას სახელობის სპეციალური დანიშნულების სასწავლო ცენტრში საქართველოს, თურქეთისა და აზერბაიჯანის სპეციალური ოპერაციების ძალების სამმხრივი სწავლების – „კავკასიის არწივი 2026“ დასრულების ცერემონიალი გაიმართა.

სწავლებაში მონაწილეებს სიტყვით საქართველოს თავდაცვის ძალების მეთაურის მოადგილემ, გენერალ-მაიორმა **ირაკლი ჭიჭინაძემ,** თურქეთის სპეციალური ოპერაციების ძალების მეთაურმა, ბრიგადის გენერალმა **ოღუზჰან შიმშექმა,** აზერბაიჯანის სპეციალური დანიშნულების ძალების სარდლის მოადგილემ, გენერალ-მაიორმა **აზერ ქასიმოვმა** და თავდაცვის ძალების სპეციალური ოპერაციების სარდალმა, პოლკოვნიკმა **თეიმურაზ ყლატეიშვილმა** მიმართეს და სწავლების წარმატებით დასრულება მიულოცეს. შემაჯამებელ სწავლებას თავდაცვის მინისტრის პირველი მოადგილე, **პაატა პატიაშვილი** და თავდაცვის ძალების წარმომადგენლები დაესწრნენ.

სამი ქვეყნის ერთობლივი პრაქტიკული სწავლებები ბოლნისში, სპეციალური ოპერაციების სარდლობის საპარაშუტე მომზადების სკოლასა და მუხროვანში მიმდინარეობდა, სადაც პირობით ობიექტზე კომბინირებული რეიდები განხორციელდა, საცეცხლე მხარდაჭერით მოიერიშე ჯგუფებმა განახორციელეს შენობის წმენდა, საინჟინრო აფეთქება და მოწინააღმდეგის განეიტრალება. საქართველოს, აზერბაიჯანისა და თურქეთის სპეციალური ოპერაციების ძალების სამმხრივი სწავლება „კავკასიის არწივი 2026“ ყოველწლიურად, როტაციის პრინციპით სამივე ქვეყანაში ტარდება. შემდეგ წელს სწავლებას აზერბაიჯანი უმასპინძლებს.

ევროპელი ქრისტიანები ორცეცხლშუა დგანან — ისლამისტებსა და მემარცხენეებს შორის

უსულო ევროპა ძალიან ბნელი იქნება!

დიდ ბრიტანეთში მიგრანტთა თავდასხმებით გამოწვეული მღელვარების ფონზე, დებატები იმიგრაციის შესახებ უკიდურესად გამწვავდა. ერთი და იგივე შეკითხვა გამუდმებით ისმის: თუკი ამისთვის ხმა არ მიგვიცია, რატომ ხდება ეს დაუსრულებლად? ბოლო ორი წლის განმავლობაში მიგრანტთა მხრიდან ძალადობის არაერთი ფაქტი დაფიქსირდა, რასაც ზოგჯერ საზოგადოების მწვავე და აგრესიული პროტესტიც მოჰყვა. მაგალითად: გერმანიაში ვიღაც ავღანელმა მცირეწლოვანი ბავშვი და მამაკაცი სასიკვდილოდ დაჭრა; ბელფასტში სუდანელმა ლტოლვილმა ქუჩაში კაცს დანა ჩაარტყა; საფრანგეთის ქალაქ მულუზაში ალჟირელმა თავდამსხმელმა ადამიანი გამოასალმა სიცოცხლეს. მსგავსი შემთხვევები გამოვლინდა პოლონეთში, შვედეთში, ესპანეთსა და სხვა ქვეყნებშიც.

ამის საპირისპიროდ, თითქმის არაფერს ამბობენ ანტიქრისტიანული სიძულვილით ჩადენილ დანაშაულთა მკვეთრ ზრდაზე, რომელსაც „ევროპაში ქრისტიანთა მიმართ შეუწყნარებლობისა და დისკრიმინაციის სადამკვირვებლო ორგანიზაცია“ (OIDAC Europe) გულდასმით აღრიცხავს. მხოლოდ მაისში ორგანიზაციამ სიძულვილით მოტივირებული 37 ისეთი დანაშაული გამოავლინა, რომელთა სამიზნეც ქრისტიანული ტაძრები, რელიგიური სიმბოლოები, ქრისტიანული ინსტიტუტები და თავად მორწმუნეები იყვნენ. მათ შორის:

- 13 ცეცხლის წაკიდების შემთხვევა (ყველაზე მაღალი მაჩვენებელი 2026 წელს);
- 10 ვანდალიზმის ფაქტი;
- 3 განზრახ შეგილწვა;
- 3 ფიზიკური ძალადობის შემთხვევა;
- 3 რელიგიური სიწმინდის მოპარვა;
- 3 ვანდალიზმისა და ძალადობის ერთობლივი შემთხვევა;
- 1 წაქეზების ფაქტი;
- 1 ღვთისმსახურების ჩაშლა.

ზოგიერთი ინციდენტი განსაკუთრებით შემაშფოთებელია. პოლონეთში, ავტობუსის გაჩერებაზე, მონაზონს ფიზიკური და სიტყვიერი შეურაცხყოფა მიაყენეს და ყელიდან ჯვარი ჩამოგლიჯეს. გერმანიის ქალაქ ჰანაუში, „სულიწმიდის ეკლესიის“ ფანჯრები მას შემდეგ ჩაამსხვრიეს, რაც თავდამსხმელებმა შენობას, სადაც ასობით მორწმუნე ლოცულობდა, ფოლადის ბურთულები დაუშინეს. ავსტრიაში, ინსბრუკში, ორ კათოლიკე სტუდენტს თავს დაესხნენ პირები, რომლებიც, სავარაუდოდ, ულტრამემარცხენე ექსტრემისტები იყვნენ.

OIDAC Europe-ის ანგარიშში ასევე აღნიშნულია, რომ ლაიფციგში ქრისტიანების კაფე მას შემდეგ დაიხურა, რაც ორ-ნახევარი წლის განმავლობაში 26-ჯერ გახდა თავდასხმის სამიზნე. ეს თავდასხმები, რომლებსაც ულტრამემარცხენე ექსტრემისტულ წრეებთან ასოცირებული პირები ჩადიოდნენ, მოიცავდა მუდმივ ვანდალიზმს, კედლების შეღებვას, შენობის დაზიანებასა და სხვა ფორმის შევიწროებას. საბერძნეთში თავდამსხმელმა სანადირო თოფით ისტორიული ეკლესიის სამრეკლო დააზიანა. პოლონეთშიც რამდენიმე ტაძარი დაარბიეს და ზოგ მათგანზე სატანისტური სიმბოლოები მიახატეს, რაც კიდევ ერთ საგანგაშო ტენდენციაზე მიუთითებს.

მაისში ანტიქრისტიანული ინციდენტების მხრივ გერმანია ლიდერობდა (10 შემთხვევა); იტალიასა და საფრანგეთში 8-8 ფაქტი დაფიქსირდა, პოლონეთში – 3; ხოლო ირლანდიაში, ავსტრიაში, პორტუგალიაში, ესპანეთში, საბერძნეთში, დიდ ბრიტანეთსა და ბოსნია-ჰერცეგოვინაში - თითო-თითო.

„ანგარიშში მოყვანილი ციფრები მხოლოდ OIDAC Europe-ისთვის ცნობილ და დოკუმენტირებულ შემთხვევებს ასახავს, ამიტომ ისინი ვერ გადმოსცემენ ევროპაში ანტიქრისტიანული განწყობების სრულ მასშტაბს“ – ვკითხულობთ დოკუმენტში, – **„მიუხედავად ამისა, 2026 წლის მაისის მონაცემები მოწმობს, რომ თავდასხმები ევროპის მრავალ ქვეყანაში ქრისტიანულ სალოცავებზე, სიმბოლოებსა და ორგანიზაციებზე სისტემურ ხასიათს ატარებს“.**

ამ ანგარიშის გამოქვეყნების შემდეგ, ეკლესიებში ვანდალიზმისა და გადაწვის კიდევ ხუთი შემთხვევა დაფიქსირდა.

ევროპელი ქრისტიანები სულ უფრო მეტად ექცევიან ორცეცხლშუა – ჩასულ ისლამისტებსა და ადგილობრივ მემარცხენე ექსტრემისტებს შორის. ფინელ პოლიტიკოსს, პაივი რასანენს, უკვე 7 წელია სისხლის სამართლის წესით დევნიან ანტიქრისტიანი ლგბტ აქტივისტები და მათი მოკავშირე მოსამართლეები მხოლოდ იმის გამო, რომ მან საჯაროდ მოიხმო და დაიცვა ბიბლიური ციტატა. 6 ივნისს საფრანგეთში კათოლიკეების ლოცვის მსახურება ორმა თავდამსხმელმა ჩაშალა, რომლებიც ყვიროდნენ: „ალლაჰ აქბარ!“ და „თქვენი დედაც, ქრისტიანებო!“ მემარცხენეებსა და ისლამისტებს ქრისტიანობა სხვადასხვა მიზეზით სძულთ, თუმცა ამ სიძულვილს როგორც იდეოლოგიური, ისე სულიერი საფუძველი აქვს, რის გამოც მათ ხშირად საერთო ინტერესები აერთიანებთ. შემთხვევითი როდია, რომ მოძრაობა Queers for Palestine („ქვიარები პალესტინისთვის“) მთელ ევროპაში აქტიურობს.

ეს თავდასხმები ჯერ კიდევ არ ნიშნავს სრულმასშტაბიან დევნას, თუმცა, შესაძლოა, მისი წინაპირობა იყოს. ბელფასტსა და სხვა ქალაქებში მომხდარმა არეულობებმა შემდეგი შეკითხვა გააჩინა: როგორი იქნება ევროპა, თუ ძირძველი მოსახლეობა საკუთარ სამშობლოში უმცირესობად იქცევა? თუმცა მეორე შეკითხვაც არანაკლებ მნიშვნელოვანია: რა ბედი ეწევათ ევროპელ ქრისტიანებს, როდესაც ისინი საზოგადოებისგან სულ უფრო მეტად მოძულებულ უმცირესობად იქცევიან?

ბევრმა ქვეყანამ, მათ შორის ჩეხეთმა, ნიდერლანდებმა, დიდმა ბრიტანეთმა და საფრანგეთმა, უკვე დაკარგეს ქრისტიანული უმრავლესობა და მალე მათ სხვებიც მიჰყვებიან. ჩვენ ზუსტად არ ვიცით, რა იქნება ხვალ, მაგრამ ერთი რამ ცხადია: ქრისტიანობა ევროპის სულია, უსულო კონტინენტი კი ძალიან ბნელი ადგილია.

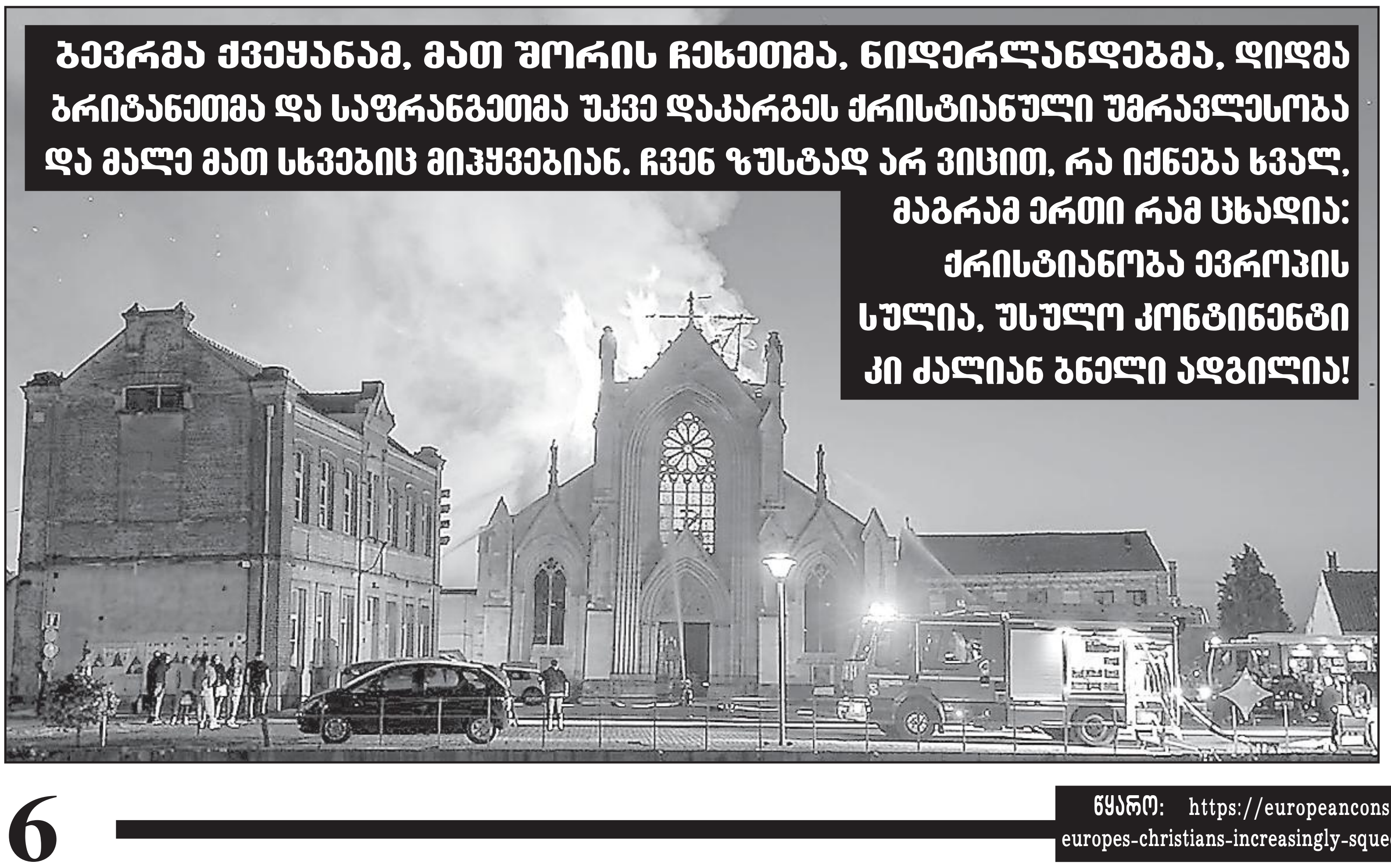

წყარო: https://europeanconservative.com/articles/commentary/europes-christians-increasingly-squeezed-between-islamists-and-the-left/

მკითხველო, რომელია თქვენი ფალავანი?!

მარკ რუტე: ყველაზე მთავარია, რომ მოსკოვში გაიგონ: ჰეი, ჩვენ თქვენთან ბრძოლა დღესვე შეგვიძლია და ვიზრუნებთ, რომ რაიმე უგუნურ ნაბიჯს თუ გადადგამთ ჩვენ წინააღმდეგ, მზად ვართ თავდაცვისთვის. როგორც მე ვხედავ, ეს უნდა მოხდეს ანკარაში სამიტზე. პუტინს არ ეშინია ჩვენ მიერ აღებული ვალდებულებების, ის მათ შესრულებას უფრთხის და სწორედ ამას ვაკეთებთ, ვლადიმერ, ჩვენ თავს დავიცავთ

უკრაინული დრონების თავდასხმების გამო, რუსეთის სიდიდით მეოთხე ნავთობის გადამამუშავებელი ქარხანა NORSI დაიხურა. გადამამუშავებელი ქარხანა ნიჟნი ნოვგოროდის რეგიონში, მოსკოვიდან აღმოსავლეთით 450 კილომეტრში მდებარეობს და რუსეთის სახელმწიფო ნავთობკომპანია Lukoil-ის საკუთრებაშია. როგორც ცნობილია, თავდასხმის შედეგად ქარხნის მთავარი ბლოკი დაზიანდა.

ცნობისთვის, NORSI-ს წელიწადში დაახლოებით 15 მილიონი ტონა ნავთობის გადამუშავების და დაახლოებით ხუთი მილიონი ტონა ბენზინის, ხუთ მილიონ ტონაზე მეტი დიზელის საწვავის და ორი მილიონი ტონა მაზუთის წარმოების შესაძლებლობა აქვს.

ამასობაში კი უკრაინა მოსკოვის ცაზე ნავარდობს. უკრაინამ გვიან ღამით დრონებით რუსეთის ტულის ოლქში მდებარე ქიმიური ქარხანა და ენერგეტიკული ინფრასტრუქტურის ობიექტები დაბომბა. ტულის ოლქის გუბერნატორმა დიმიტრი მილიაევმა დაადასტურა, რომ უკრაინულმა დრონებმა ნოვომოსკოვსკში □ინდუსტრიული ობიექტი□დაბომბეს. ასევე დაზიანდა მაღალი ძაბვის ელექტროგადამცემი ხაზებიც.

რუსეთ-უკრაინის ფრონტის ხაზზე პროცესები უმართავი ხდება, რამაც შესაძლოა რუსეთს უბიძგოს ატომური იარაღის გამოყენებისკენ, თუმცა როგორც ექსპერტები აცხადებენ, რუსეთი მაღალი ალბათობით, ატომურ იარაღს არ გამოიყენებს.

უკრაინული დრონების მიერ რუსეთის სიღრმეში შეღწევამ შეცვალა საერთო სურათი. აშშ-ის სახელმწიფო დეპარტამენტის პირველი პირი აცხადებს, რომ ალასკაზე დონალდ ტრამპსა და ვლადიმერ პუტინს შორის უკრაინასთან დაკავშირებით შეთანხმება არ ყოფილა. მარკო რუბიოს განცხადებით, აშშ მზად არის, რუსეთსა და უკრაინას შორის ომის დასასრულებლად კონსტრუქციული როლი შეასრულოს.

□ალასკაზე შეთანხმება არ ყოფილა. წინადადება გაკეთდა, მაგრამ იქ შეთანხმება არასდროს ყოფილა. ჩვენ მზად ვართ, კონსტრუქციული როლი შევასრულოთ მხარეების მოლაპარაკებების მაგიდასთან მისაყვანად და ომის დასასრულებლად. ეს არის ის, რასაც პრეზიდენტი უკვე წელიწადნახევარია ცდილობს. ეს სისხლიანი ომია, სადაც 20-25 000 ჯარისკაცი კვდება ყოველ თვე, 5 000 - კვირაში, მათი უმეტესობა რუსები. ომი დამასუსტებელია ევროპისთვის და განსაკუთრებით უკრაინისთვის, მაგრამ სულ უფრო მზარდად – რუსეთისთვის□ – აცხადებს **მარკო რუბიო.**

თავის მხრივ, ნატოს გენერალური მდივანი, **მარკ რუტე** აცხადებს, რომ ვლადიმერ პუტინს არ ეშინია ნატოს ვალდებულებების, ეშინია მათი შესრულების და სწორედ ამას აკეთებენ ახლა. მისი თქმით, ნატოს სამიტი ანკარაში შარშანდელზე უფრო მნიშვნელოვანია, რადგან საუბარი იქნება ალიანსის ვალდებულებების შესრულებაზე და სწორედ ეს ემსახურება რუსეთის შეკავებას. მისი თქმით, 2025 წლის სამიტზე ნატოს ქვეყნების ლიდერები შეთანხმდნენ სამხედრო ხარჯების მშპ-ს 5%-მდე გაზრდას, ასევე უკრაინას დაპირდნენ სამხედრო მრეწველობის გაფართოებას რუსეთის შესაკავებლად.

მარკ რუტე პუტინს ღიად ემუქრება!

„ჰეი, ჩვენ თქვენთან ბრძოლა დღესვე შეგვიძლია“

□მიმდინარე ზაფხულში საუბარია ვალდებულებების შესრულებაზე, სანდო გეზზე და იმ ფაქტზე, რომ გასულ წელს ჩვენ დავხარჯეთ თითქმის 20%-ით მეტი, რაც უკვე არის მტკიცებულება, რომ თავდაცვითი ხარჯები იზრდება. ახლა ჩვენ უნდა დავრწმუნდეთ, რომ გვაქვს სანდო გზა 5%-იან ნიშნულისკენ. მე ვხედავ, რომ ეს უკვე ხდება, განსაკუთრებით, თუ საუბარია თავდაცვაზე.

ყველაზე მთავარია, რომ მოსკოვში გაიგონ: ჰეი, ჩვენ თქვენთან ბრძოლა დღესვე შეგვიძლია და ვიზრუნებთ, რომ რაიმე უგუნურ ნაბიჯს თუ გადადგამთ ჩვენ წინააღმდეგ, მზად ვართ თავდაცვისთვის. აუცილებელია ჩვენი ვალდებულებების შესრულება. როგორც მე ვხედავ, ეს უნდა მოხდეს ანკარაში სამიტზე. პუტინს არ ეშინია ჩვენ მიერ აღებული ვალდებულებების, ის მათ შესრულებას უფრთხის და სწორედ ამას ვაკეთებთ, ვლადიმერ, ჩვენ თავს დავიცავთ□ – განაცხადა **მარკ რუტემ.**

ნატოს გენერალური მდივანი რუსეთს ღიად ემუქრება. რუსეთი კი ჯერ დუმს. ვითარება კი რთულია. სლოვაკეთის პრემიერ მინისტრი **რობერტ ფიცო** უკრაინაში მიმდინარე ომის დასრულების პერსპექტივას მხოლოდ სამშვიდობო ინიციატივასა და მოლაპარაკებაში ხედავს.

□სლოვაკეთის მთავრობა ყოველთვის დიპლომატიის მოწოდებით გამოდის. ევროპელი ლიდერების ბოლოდროინდელი დისკუსიებიდან გამომდინარე, ევროკავშირის წევრი სახელმწიფოების სულ უფრო მეტი ნაწილი ხედავს მის დამსახურებას. ვფიქრობ, ევროკავშირმა მხარი უნდა დაუჭიროს სამშვიდობო ინიციატივებს. ეს დამანგრეველი ომი სამხედრო გზით ვერ გადაწყდება და მისი შეჩერება მხოლოდ მოლაპარაკებების მაგიდასთან არის შესაძლებელი. უფრო ადრე მიღწეული მშვიდობა ნაკლებ ნგრევას ნიშნავს, ხოლო ნაკლები ნგრევა უფრო მარტივ აღდგენას□ – განაცხადა **რობერტ ფიცომ.**

ომი კი, როგორც ჩანს გაგრძელდება და ამას ადასტურებს ევროკავშირის გადაწყვეტილება. კერძოდ, ევროკავშირი უკრაინის წინააღმდეგ რუსეთის სრულმასშტაბიანი ომის ფონზე მოქმედი დროებითი დაცვის რეჟიმს კიდევ ერთი წლით გაახანგრძლივებს, თუმცა ამავდროულად უკრაინის მთავრობის მოთხოვნის საფუძველზე სამხედრო ასაკის მამაკაცებისათვის ამ მექანიზმზე წვდომას შეზღუდავს.

უკრაინული მედიის ცნობით, გადაწყვეტილება ეხება დაახლოებით 4.4 მილიონ უკრაინელს, რომლებიც ევროკავშირის ქვეყნებში იმყოფებიან და დროებითი დაცვის სქემით სარგებლობენ. ახალი წესებით, სამხედრო ასაკის მამაკაცებს, რომლებსაც უკრაინის კანონმდებლობით ქვეყნის დატოვება ეკრძალებათ, ამ დაცვის პროგრამით სარგებლობის უფლება აღარ ექნებათ.

ევროკავშირმა დროებითი დაცვის მექანიზმი უკრაინისთვის რუსეთის სრულმასშტაბიანი შეჭრის პირველივე დღეს აამოქმედა, თუმცა ის ყოველწლიურად განახლებას საჭიროებს. ბოლო გადაწყვეტილებამდე მისი მოქმედების ვადა 2027 წლის მარტში იწურებოდა, ახლა კი სისტემა 2028 წლის მარტამდე გახანგრძლივდა. ევროკომისარმა მიგრაციის საკითხებში, მაგნუს ბრუნერმა განაცხადა, რომ გადაწყვეტილება ადრეულ ეტაპზე იქნა მიღებული, რათა უკრაინელებისთვის მეტი სამართლებრივი სიცხადე შეიქმნას.

□ჩვენ ახლა გვჭირდება სიცხადე უკრაინელებისთვის ევროკავშირში... სწორედ ამიტომ გავახანგრძლივეთ რეჟიმი ასე ადრე და არ დაველოდეთ 2027 წელს□ – აღნიშნა **მაგნუს ბრუნერმა.**

ახალი წესები არ შეეხება იმ მამაკაცებს, რომლებმაც ევროკავშირში დროებითი დაცვის მოთხოვნა უკვე დააფიქსირეს. ევროკომისიის ინფორმაციით, იმ პირებს, რომლებიც ახალი შეზღუდვების გამო დროებითი დაცვის მიღებას ვეღარ შეძლებენ, კვლავ ექნებათ შესაძლებლობა, თავშესაფარი საერთო პროცედურებით მოითხოვონ. შეზღუდვები ძალაში ოფიციალურად რამდენიმე კვირაში შევა, მას შემდეგ, რაც ევროკავშირის წევრი ქვეყნები მათ ფორმალურად დაამტკიცებენ და ევროკავშირის ოფიციალურ ჟურნალში გამოქვეყნდება.

* * *

ანალიტიკოსის **ედიშერ გვენეტაძის** განცხადებით, უკრაინა თითქმის აღარ არსებობს. უკრაინის მამრობითი სქესის მებრძოლი მოსახლეობა ამოწყვეტილია, ის მკვდარია.

□მადლობა ყველას, ვინც აშშ-ში უკრაინის დროშას აფრიალებს, მაგრამ ისინი ყველა მკვდარია□– ამბობს ცნობილი კონსერვატორი ამერიკელი ჟურნალისტი თაკერ კარლსონი. აი, ეს ჰქონდათ დავალებული, აი, ეს უნდოდათ ფულის სანაცვლოდ და უნდათ საქართველოში მყოფ □მეხუთე კოლონას□ რომლებიც გახვეულნი არიან □ენჯეოების□და ე.წ. ოპოზიციის ჭილოფში. ჯერჯერობით ამას გადავრჩით. ვიმეორებ, ჯერჯერობით, ვინაიდან დავალების აღმსრულებლები აღმა-დაღმა დაძრწიან. ეხვეწებიან საქართველოში დაატრიალეთ ის, რაც უკრაინაში ხდებაო□ – აცხადებს **ედიშერ გვენეტაძე.**

თამთა ქარჩავა

„სულგრძელობითა ძლევა სჯობს“!..

საქართველოს პრემიერ-მინისტრმა ირაკლი კობახიძემ განაცხადა, რომ, თუ ევროპარლამენტი საქართველოში რევოლუციის ორგანიზებას შეეცდება, მას შესაბამისი პასუხი გაეცემა!!!

რატომ ვერ პოულობს ევროკავშირი საქართველოსთან საერთო ენას?!

„გრანტების შესახებ“ ადგილობრივი კანონის კომენტირებისას კობახიძემ აღნიშნა, რომ მისი მიღება საქართველოში ვითარების სტაბილიზაციას შეუწყობდა ხელს, რადგან ამ კანონის არარსებობა რადიკალურ ჯგუფებს საშუალებას აძლევდა, დაეფინანსებინათ სიძულვილისა და აგრესიის წაქეზება, ასევე თავდასხმები საქართველოს მართლმადიდებელ ეკლესიასა და სახელმწიფო ინსტიტუტებზე. მისი თქმით, მრავალი გრანტი „ახეში გარე ჩარევის პირდაპირი ინსტრუმენტია“.

პრემიერმა ასევე გაიხსენა ბოლო ოთხი წლის განმავლობაში რევოლუციის ხუთი მცდელობა, რომლებიც, მისი თქმით, გრანტების მეშვეობით ფინანსდებოდა.

„ჩვენ მოლოდინისა და სტრატეგიული მოთმინების რეჟიმში ვართ. როგორც კი ევროპარლამენტში ან ევროპულ ბიუროკრატიაში საგჯოთა პერიოდისთვის დამახასიათებელი მიდგომების ცვლილებას დავინახავთ, დიალოგი დაუყოვნებლივ განახლდება. ეს მათზეა დამოკიდებული“ – განაცხადა **კობახიძემ.**

რას ცდილობს ევროპარლამენტი საქართველოს მიმართ თავისი პოლიტიკით? როგორია ამჟამად თბილისსა და ბრიუსელს შორის დიპლომატიური ურთიერთობების მდგომარეობა? რა უნდა მოხდეს დიალოგის აღსადგენად? არსებობს თუ არა რისკი, რომ ევროინტეგრაციის პროცესი სრულად შეჩერდეს?

Caliber.Az-ის ამ კითხვებს ქართველი ექსპერტები პასუხობენ. პოლიტოლოგი **არჩილ სიხარულიძე** აღნიშნავს, რომ ბრიუსელის ინიციატივით საქართველოსა და ევროკავშირს შორის ფაქტობრივად ცივი ომის მდგომარეობაა.

„არსებული ვითარების გათვალისწინებით, ევროპული ბიუროკრატია ორ ბანაკადაა დაყოფილი – ჩრდილოევროპულ და აღმოსავლეთევროპულ ჯგუფებად. მათში შედიან ისეთი ქვეყნები, როგორებიც არიან ფინეთი, შვედეთი, ლიეტუვა, ლატვია, ესტონეთი, პოლონეთი და უკრაინა. ეს სახელმწიფოები აქტიურად ლობირებენ საქართველოს წინააღმდეგ სანქციების დაწესებას და მის ფაქტობრივ საერთაშორისო იზოლაციას, რადგან, მათი შეფასებით, საქართველომ ვერ ითანამშრომლა რუსეთზე ზეწოლის საკითხში“.

მისი თქმით, სხვა სახელმწიფოები დუმილს ამჯობინებენ, რადგან არსებული პოლიტიკური კლიმატი მათ დადგენილი კურსის წინააღმდეგ ღიად გამოსვლის შესაძლებლობას არ აძლევს. სიხარულიძის შეფასებით, ბრიუსელმა განზრახ შეწყვიტა თითქმის ყველა კონტაქტი, თუმცა ამავდროულად ვერ ახერხებს საქართველოს შიდა პოლიტიკურ პროცესებზე გავლენის მოხდენას.

სიხარულიძის შეფასებით, ევროკავშირში ინტეგრაციის პროცესი ამჟამად სწორედ ბრიუსელის ინიციატივით არის სრულად გაყინული. მისი აზრით, ამ ნაბიჯის მიზანი მოსახლეობის საპროტესტო განწყობების გაძლიერებაა, მოქმედი ხელისუფლების დასუსტება და მის ნაცვლად უფრო ლოიალური პოლიტიკური ძალების მოყვანაა. თუმცა, როგორც იგი აღნიშნავს, ეს მცდელობები ჯერჯერობით წარუმატებელი აღმოჩნდა, რის გამოც უახლოეს მომავალში თბილისსა და ბრიუსელს შორის ურთიერთობების დათბობა ნაკლებად მოსალოდნელია.

პოლიტოლოგი **გიძინა გიორგობიანი** მიიჩნევს, რომ დღეს სამხრეთ კავკასიასა და მთლიანად მსოფლიოში არსებული ვითარების გათვალისწინებით, შეიძლება დავასკვნათ: ევროკავშირს საქართველო-აზერბაიჯანის ტანდემი გაცილებით მეტად სჭირდება, ვიდრე ქართველებს თავად ევროკავშირი.

მისი თქმით, ევროპაზე სტრატეგიული ორიენტაცია, რომელიც 35 წლის წინ საქართველოს საგარეო პოლიტიკის მთავარ მიმართულებად განისაზღვრა, დღეს უკვე სხვა რეალობის წინაშეა. გიორგობიანის შეფასებით, ევროკავშირი, რომელთანაც საქართველომ ასოცირების შეთანხმებას მოაწერა ხელი, და დღევანდელი ევროკავშირი არსებითად ორი განსხვავებული ორგანიზაციაა, განსხვავებული მიზნებითა და პრიორიტეტებით.

„მათი მთავარი მიზანი ახლა რაც შეიძლება მეტი პარტნიორის გაერთიანებაა რუსეთის წინააღმდეგ. მათ სჭირდებათ „მარიონეტული სახელმწიფოები“, რომლებიც დაიწყებენ ომს, გაართულებენ ვითარებას რუსეთისთვის ან მხარს დაუჭერენ ევროპის სავაჭრო ემბარგოს“.

მისი აზრით, ბრიუსელს სჭირდება ისეთი „მოკავშირეები“, რომლებსაც თავად ევროკავშირში სრულფასოვანი უფლებები არ ექნებათ.

გიორგობიანი აღნიშნავს, რომ ამას, მისი შეფასებით, ადასტურებს ევროკავშირის გაფართოების საკითხებში ევროკომისრის, მარტა კოსის განცხადება, რომლის მიხედვითაც, ორგანიზაციის ახალ წევრებს შესაძლოა არ ჰქონდეთ ისეთივე უფლებები, რომლებითაც ძველი წევრი სახელმწიფოები სარგებლობენ.

პოლიტიკოსის თქმით, ბრიუსელი ამჟამად ისეთ ქვეყნებთან დაახლოებას ცდილობს, როგორიცაა სომხეთი, რომლის პრემიერ-მინისტრი **ნიკოლ ფაშინიანი** ევროკავშირთან დაახლოების პარალელურად, ყოფილ მოკავშირეებთან დისტანცირების სურვილს ავლენს.

„რა თქმა უნდა, ეს მათი სუვერენული უფლებაა და არავინ უნდა ჩაერიოს მათ შიდა საქმეებში, თუმცა სომხეთის გეოგრაფიული მდებარეობა ევროპასთან მიმართებით მიმდინარე პროცესების გულწრფელობასა და გამჭვირვალობაზე გარკვეულ კითხვებს აჩენს“ – განაცხადა პოლიტიკოსმა.

რაც შეეხება საქართველოს, ექსპერტი დარწმუნებულია, რომ ქვეყნის ინტერესებში, ისევე როგორც აზერბაიჯანის ინტერესებში, არ შედის არც ურთიერთობების გაწყვეტა ევროპასთან და არც რუსეთის წინააღმდეგ კონფლიქტში ჩართული სუსტი ევროპის არსებობა.

„ჩვენი რეალური ინტერესია, რომ ევროპა იყოს ძლიერი გაერთიანება, სახელმწიფოთა ძლიერი კავშირი, რომელიც პატივს სცემს როგორც საკუთარ წევრებს, ისე მეზობელ ქვეყნებს“.

მისი თქმით, საქართველოს სურს ევროკავშირი განიხილოს პარტნიორად, რომელიც სათანადოდ აფასებს ქვეყნის როლს, როგორც ევროპას, ცენტრალურ აზიასა და ჩინეთს შორის დამაკავშირებელ რგოლს.

„არ მგონია, მმართველმა პარტიამ ევროკავშირთან ყველა კავშირის სრულად გაწყვეტა და არსებული შეთანხმებების გაუქმება გადაწყვიტოს, თუმცა დარწმუნებული ვარ, რომ გარკვეულ ზეწოლას მკაცრი პასუხი მოჰყვება, რაზეც მას სრული უფლება აქვს“.

იმავდროულად, გიორგობიანი ხელისუფლების პოზიციასაც აკრიტიკებს. მისი თქმით, გაუგებარია ევროკავშირში „ღირსეულად“ გაწევრიანების მცდელობა მაშინ, როდესაც, მისი შეფასებით, საქართველო იქ აშკარად არასასურველ პარტნიორად აღიქმება

მისივე თქმით, სერიოზულ შეშფოთებას იწვევს ის ფაქტიც, რომ მომავალში ახალ წევრებს შესაძლოა არ მიენიჭოთ ისეთივე უფლებები, რომლებითაც არსებული წევრი სახელმწიფოები სარგებლობენ.

Caliber.Az-თარგმნა
ქეთი გიორგაძემ

რას ცდილობს ევროპარლამენტი საქართველოს მიმართ თავისი პოლიტიკით? როგორია ამჟამად თბილისსა და ბრიუსელს შორის დი პლომატიური ურთიერთობების მდგომარეობა? რა უნდა მოხდეს დიალოგის აღსადგენად? არსებობს თუ არა რისკი, რომ ევროინტეგრაციის პროცესი სრულად შეჩერდეს?

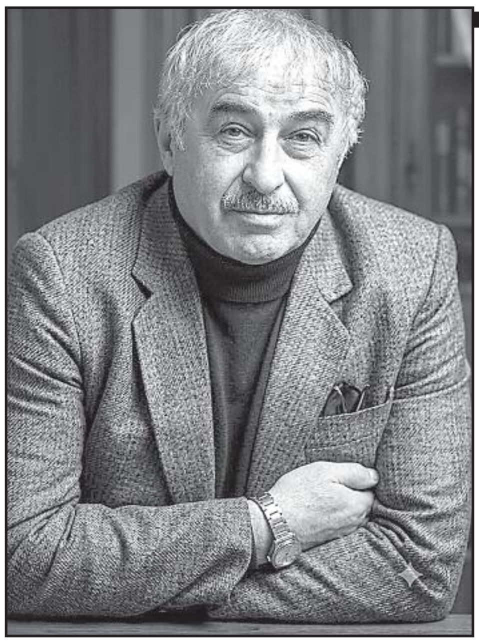

რევაზ ინანიშვილი – ქართული სიტყვის ჯადოქარი

„ჰი, ამ ლამაზ დღეებში გამაჩერა ერთმა განსწავლულმა კაცმა და ვითომცდა მხოლოდ ხუმრობით მკითხა: – რა ქართული ორლოგეების ქვება აგიტყდა კაცო, ამ გაგანია კოსმოსის ათვისების ეპოქაშიო. მეც ვითომ ხუმრობითვე მივუგე: – ეგ შიშიდან მოდის, მეშინია, შენ, რომელსაც გგონია, შენი მიზნებისათვის საჭირო რაღაც მაინცა და მაინც ცხრა მთისა და ცხრა ზღვის გადაღმა მოიძიება, ძირს დაუხედავად არ გადათელო შენს წინ არსებული სიცოცხლეები და მშვენიერებანი-მეთქი“

ეს სტრიქონები წინარე საუკუნის 80-იან წლებში იწერებოდა და რა იცოდა მისმა ავტორმა, რომ შიში ასე მალე აუხდებოდა და XX-XXI საუკუნეების გზაგასაყარის გონებადაბინდული ლოტოფაგები რაღაც ველური გავეშებით დაუწყებდნენ ძიძგნასა და განადგურებას იმ სიწმინდეებს, იმ სიცოცხლეებსა და მშვენიერებებს, რომლებმაც გააძლებინა ქართველ კაცს ისტორიის ქარბორბალასთან ბრძოლაში და დღევანდლამდე მოიყვანა.

რევაზ ინანიშვილი იყო ამ საოცარი სტრიქონების ავტორი, შემოქმედი, რომელმაც ისეთი სწორუპოვარი ჰიმნი უძღვნა ქართულ სოფელს – ქართული სახელმწიფოსა და სახელმწიფოებრიობის ჭეშმარიტ ხერხემალსა და ლიბოს, ისეთი გალერეა შექმნა ქართული სულის, ქართული გენის ნებისმიერი გამოვლინებისა, რომ იმ გალაქტიკაში, რევაზ ინანიშვილის გალაქტიკა რომ ჰქვია, მხოლოდ ფეხაკრეფით, მხოლოდ სუნთქვაშეკრულმა უნდა შეაბიჯო, რათა შენდაუნებურად რამე არ დააზიანო, რამე არ შერყვნა და არ წაბილწო...

სწორედ ამაზე იყო საუბარი რევაზ ინანიშვილის დაბადების 100 წლისთავისადმი მიძღვნილ საიუბილეო საღამოზე, რომელიც საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის დიდ სააქტო დარბაზში ამ რამდენიმე დღის წინათ გაიმართა და დამსწრეებს ვერ იტევდა.

საიუბილეო საღამო შესავალი სიტყვით გახსნა საქართველოს მწერალთა კავშირის თავმჯდომარემ **მაყვალა გონაშვილმა,** რომელმაც ისაუბრა რევაზ ინანიშვილზე, მწერალსა და პიროვნებაზე, რომელმაც ღრმა ტვიფარი დაამჩნია XX საუკუნის ქართულ მწერალობას, როგორც მისმა სისხლმა სისხლთაგანმა და ხორცმა ხორცთაგანმა. ისაუბრა მის შემოქმედებაზე, რომელთან მიახლებაც მუდამ კათარზისის ეფექტს იძლევა...

საიუბილეო საღამოს კი საქართველოს მეცნიერებათა აკადემიის აკადემიკოსი ავთანდილ არაბული უძღვებოდა. საღამო ნამდვილად დაამშვენა ანსამბლმა „საგარეჯომ“, რომელმაც „მრავალჟამიერით“ დაატკბო დამსწრე საზოგადოება, დასასრულს კი „ქარხალალოთი“ მოხიბლა ყველა. საღამოზე ნაჩვენები იქნა დოკუმენტური ფილმი, რომელიც დიდი მწერლის ხსოვნას მიიეძღვნა.

საღამოზე შთამბეჭდავი სიტყვა წარმოთქვა საქართველოს პარლამენტის კულტურის კომიტეტის თავმჯდომარემ გიორგი გაბუნიამ, რომელმაც ისაუბრა რევაზ ინანიშვილის შემოქმედებაზე, იმ კავშირების გაღრმავების აუცილებლობაზე, რომელიც საქართველოს ხელისუფალთა და მწერალთა ურთიერთობებში არსებობს. მაყვალა გონაშვილმა სიტყვა ითხოვა და აღნიშნა, რომ ბატონი გიორგი ქართული მწერლობის ნაცად და ერთგულ ქომაგად გვევლინება და ქართველ მწერალთა სახელით მადლიერების დიპლომი გადასცა.

საიუბილეო საღამოზე გამოვიდნენ საქართველოს მწერალთა კავშირის თანათავმჯდომარეები **რევაზ მიშველაძე, ბაღათერ არაბული, ბადრი ქუთათელაძე,** რეჟისორი **მერაბ კოკოჩაშვილი,** მწერლები **მაკა ჯოხაძე, თამარ შაიშმელაშვილი, ზაალ ბოტკოველი, აზა ბასლანძე, დავით შემოქმედელი, მანანა გორგიშვილი,** მსახიობები **ვანო იანტბელიძე** და **ელდინო საღარაძე** (ამ უკანასკნელმა ჩინებულად წაიკითხა რევაზ ინანიშვილის მოთხრობა „ძველი ქართველი ქალი“); კავკასიის საერთაშორისო უნივერსიტეტის თავკაცი **ვახტანგ წივწივაძე,** საგარეჯოს კულტურის ობიექტების გაერთიანების დირექტორი **ბესო ღვინაშვილი.** ბატონები **ვახტანგ წივწივაძე** და **ბესო ღვინაშვილი** ქართული მწერლობის პოპულარიზაციაში შეტანილი წვლილისთვის საღამოზე დაჯილდოვდნენ ილია ჭავჭავაძის ოქროს მედლით.

გამომსვლელები იგონებდნენ რევაზ ინანიშვილთან გატარებულ დღეებს, იმ შთამბეჭდავ ზეშთაგონების ძალას, ამ დიდებული მწერლის ქმნილებანი დღესაც რომ ახდენენ მკითხველზე, ახდენენ თავიანთი სისადავით, უბრალოებით, იმ სიმტკიცით და შეუვალობით, რითაც ასე გამოირჩევა მისი თითოეული სტრიქონი; საუბრობდნენ საიუბილეოდ გამოცემულ წიგნზე, რომელიც ნამდვილად დაამშვენებს ქართველი მკითხველის წიგნის თაროს...

საიუბილეო საღამოზე რევაზ ინანიშვილის სახელობის პრემიებით დაჯილდოვდნენ **მაკა ჯოხაძე, თამარ შაიშმელაშვილი, აზა ბასლანძე, ზურაბ პაპიაშვილი, ზაალ ბოტკოველი...**

საიუბილეო საღამოს დასასრულს რევაზ ინანიშვილის შვილიშვილებმა მადლობა გადაუხადეს საღამოს ორგანიზატორებს და დამსწრე საზოგადოებას მათი დიდი პაპისადმი გამოხატული დიდი სიყვარულის გამო.

გაჟუჟულს გატეხილი სჯობიაო და მოდით გულახდილად ვთქვათ: ეს საღამო ჩაფიქრებული იყო, როგორც საიუბილეო კრებულის „რევაზ ინანიშვილი – 100“ წარდგენა, მაგრამ ამ დიდი მწერლის შემოქმედების მაგიურმა ძალამ ეს საღამო ჭეშმარიტად ქართული მწერლობის, ქართული კულტურის დიდ ზეიმად აქცია. ანკი რაა გასაკვირი: რევაზ ინანიშვილი – ქართული სიტყვის ალქიმიკოსი ცხოვრობდა და ქმნიდა ჩვენთვის, სამოთხიდან გამოძევებული ადამის შთამომავლობისთვის, ქმნიდა თავის საოცარ დიდი ადამიანური სითბოთი და სიკეთით სავსე ზღაპრულ სამყაროს და ყველას გვიმტკიცებდა, რომ ამ დაუნდობელ, მეტისმეტად პრაგმატულ სამყაროში არ გვაწყენდა ხანდახან ზევითაც აგვეხედა და ვარსკვლავებით მოჭედილი ცა დაგვენახა. დიახ, რევაზ ინანიშვილი იმიტომ მოევლინა სამყაროს, რომ ადამიანთა სულებს არ ამნეოდათ გზა წუთისოფლის უღრანებში ხეტიალისას.

ზაალ ბოტკოველი,

საქართველოს მწერალთა კავშირის საორგანიზაციო განყოფილების უფროსი

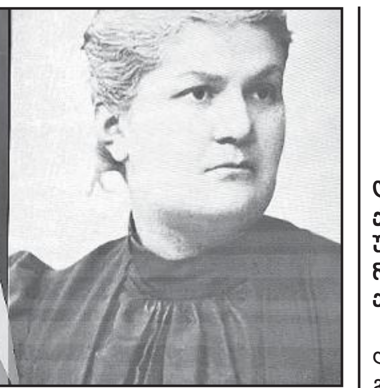

ეკატერინე გაბაშვილი დღესაც აქტუალურია!

კულტურის მინისტრი თინათინ რუხაძე საქართველოს პარლამენტში ქართველი მწერლის, პუბლიცისტის, საზოგადო მოღვაწისა და საქართველოში ქალთა განათლების ერთ-ერთი პირველი მხარდამჭერის ეკატერინე გაბაშვილის დაბადებიდან 175 წლისთავისადმი მიძღვნილ საიუბილეო ღონისძიებას დაესწრო.

კულტურის სამინისტროს ინფორმაციით, შოთა რუსთაველის სახელობის დარბაზში დამსწრე საზოგადოებას სიტყვით მიმართეს და ეკატერინე გაბაშვილის ღვაწლზე ისაუბრეს: საქართველოს პარლამენტის თავმჯდომარემ **შალვა პაპუაშვილმა**, პარლამენტის თავმჯდომარის მოადგილემ **ნინო წილოსანმა,** პარლამენტის კულტურის კომიტეტის თავმჯდომარემ, **გიორგი გაბუნიამ** და კულტურის მინისტრმა **თინათინ რუხაძემ.**

„დიდი მადლობა საქართველოს პარლამენტს ეკატერინე გაბაშვილის იუბილეს აღნიშვნისთვის. როგორც კულტურის მინისტრისთვის, ჩემთვის განსაკუთრებით მნიშვნელოვანია იმ ადამიანების ღვაწლის დაფასება, რომლებმაც ქართული კულტურისა და განათლების განვითარებაში უდიდესი წვლილი შეიტანეს. ეკატერინე გაბაშვილის, გამორჩეული მწერლისა და საზოგადო მოღვაწის შემოქმედებამ არა მხოლოდ ლიტერატურული და საგანმანათლებლო მნიშვნელობა შეიძინა, არამედ ქართული ხელოვნების პოპულარიზაციასაც შეუწყო ხელი. მისი შემოქმედებითი მემკვიდრეობა დღესაც აქტუალურია და ჩვენი საზოგადოებისთვის მნიშვნელოვან საგანძურს წარმოადგენს. მადლობას ვუხდი ყველას, ვინც ამ მემკვიდრეობის დაცვასა და პოპულარიზაციაში აქტიურადაა ჩართული“, – განაცხადა თინათინ რუხაძემ.

ღონისძიების ფარგლებში, საქართველოს ეროვნული ბიბლიოთეკის გენერალურმა დირექტორმა **კონსტანტინე გამსახურდიამ** ეკატერინე გაბაშვილის აქამდე უცნობი წერილებისა და პუბლიკაციების კრებული წარადგინა, რომელიც საქართველოს პარლამენტის კულტურის კომიტეტის ინიციატივითა და ეროვნული ბიბლიოთეკის მხარდაჭერით გამოიცა.

წმინდა მოწამე ქაიხოსრო ქართველი

29 ივნისს საქართველოს წმიდა მართლმადიდებელი სამოციქულო ეკლესია იხსენიებს XVIII საუკუნის სახელოვან მოღვაწეს, მწერალს, წმიდა მოწამეს ქაიხოსრო ქართველს.

აი, როგორ აღწერს დიდი საეკლესიო მოღვაწე მწერალი ტიმოთე გაბაშვილი იერუსალიმის სიწმინდეებს, ჯვრის ქართველთა მონასტრის აღაპებს და ფრესკებს; **„...და კუალად იერუსალიმით მივედით მონასტრად ქართველთასა ჯვარს და განვიცადეთ, კედელთა ზედა წმინდანი მამანი და მოწამენი, საქართველოსანი ეხატნეს შარავანდითა და გვირგვინითა ესენი – წმინდა მოწამე ქაიხოსრო ქართველი, რომელიც აწამა ყეენმა შაჰ-აბაზ წმიდათა ხატთათვის, ქორონიკოსს ტ. (1612 წ.)“**

გიული ლიპარტია

ვიზიტორთა ცენტრები უფრო მიმზიდველი გახდება!

კულტურის სამინისტროში დაცული ტერიტორიების ვიზიტორთა ცენტრებში საგამოფენო სივრცეების მოწყობისა და სამუზეუმო ექსპონატების განთავსების ახალი, ერთობლივი პარტნიორობის მოდელის შესახებ სამუშაო შეხვედრა გაიმართა, – ამის შესახებ ინფორმაციას კულტურის სამინისტრო ავრცელებს.

უწყების ცნობით, შეხვედრას საქართველოს კულტურის მინისტრი **თინათინ რუხაძე** და საქართველოს გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის მინისტრი **დავით სონღულაშვილი** უძღვებოდნენ.

„შეხვედრაზე განიხილეს გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის სამინისტროს ინიციატივა და შეთავაზება მჭიდრო თანამშრომლობის ისეთი მოდელის ჩამოყალიბების შესახებ, რომელიც უზრუნველყოფს საგამოფენო სივრცეების მოწყობას კულტურის სამინისტროს პროფესიული ჩართულობითა და უმაღლესი სტანდარტების დაცვით. თინათინ რუხაძემ დავით სონღულაშვილს აღნიშნულ პროცესში სრული მხარდაჭერა დაუდასტურა და კულტურის სამინისტროსა და მის დაქვემდებარებაში არსებული უწყებების პროფესიული ჩართულობის შესახებ სრული მზაობა გამოხატა. სამუშაო შეხვედრაში მონაწილეობდნენ კულტურის მინისტრის მოადგილე გრიგოლ ცერცვაძე, გარემოს დაცვისა და სოფლის მეურნეობის მინისტრის პირველი მოადგილე ნინო თანდილაშვილი, საქართველოს ეროვნული მუზეუმის გენერალური დირექტორი დავით ლორთქიფანიძე, კულტურული მემკვიდრეობის დეპარტამენტის უფროსი სალომე ჯამბურია, ეროვნული მუზეუმის გეოლოგია-პალეონტოლოგიის კოლექციების მთავარი კურატორი, რუსუდან ჩაგელიშვილი დაცული ტერიტორიების სააგენტოს თავმჯდომარე ოთარ ედიშერაშვილი და სააგენტოს თავმჯდომარის მოადგილე თომა დეკანოიძე“, – ნათქვამია ინფორმაციაში.

პრობლემა პრობლემად რჩება!

ნებისმიერი პროფესიონალი დამეთანხმება, რომ ქვეყნის სუვერენიტეტზე საუბარი უნდა დაიწყოს სწორედ სასურსათო სუვერენიტეტით, როდესაც ქვეყანას საკმარისი სასურსათო რესურსი არ გააჩნია!

რადგანაც დღეს ქვეყნის სურსათის 80 პროცენტი უცხოეთიდან შემოგვაქვს, დიახ, დიახ, 80 პროცენტი! – თავს ვერაფრით მოვიწონებთ!

შესაძლებელია, ვინმეს დაებადოს კითხვა, როგორ, ჩვენს სამყოფ პირველადი მოთხოვნილების პროდუქტებს ვერ ვაწარმოებთ?!

ვერა, ვერ და არ ვაწარმოებთ!

ქვეყნის სასურსათო სუვერენიტეტი უმნიშვნელოვანესია!

ქვეყანას ამჟამად წელიწადში სჭირდება მინიმუმ 600 ათასი ტონა ხორბალი. შარშან ვაწარმოეთ 200 ათასი, ასევე გვჭირდება შაქარი და ცხიმი! ზოგიერთი გვიკიჟინებს, ჩვენ თავს საგაჟოზე ბარიერები დავუწესოთ და შემდგომ სეირს ვუყუროთო (ეს მრჩეველი კი არა, მტერია)!

მისასალმებელია, რომ განვითარდა ღვინის წარმოება, გაშენდა ვენახები, სასიხარულოა ქართული ხილის, თაფლის პოპულარიზაცია და ქვეყანაში მომრავლებული ტურისტი, თუმცა ქვეყნის სიძლიერე მაშინ იქნება მყარი, თუ ის ტურისტი ქართულ პურსა და ყველს, ქართულ ღვინოს დააგემოვნებს და არა თურქულ კიტრსა და პომიდორს, შუააზიურ ლობიოს და შემოტანილ ხახვს, ნიორს და კარტოფილს, რადგანაც ჩვენი ჯერჯერობით არ გვყოფნის.

შეგახსენებთ ილია ჭავჭავაძეს: **„ჩვენ მარტო იმას უნდა ვეცადოთ, პური იმოდენა მოვიყვანოთ, საყიდელი არ გაგვიხდეს, ჩვენ და ჩვენს შინაურ გაზარს ეყოსო“...**

სასიამოვნოა, რომ იუნესკომ გვაღიარა ხორბლისა და ღვინის სამშობლოდ, სასიამოვნოა, რომ უნიკალური ისტორიული და არქეოლოგიური ძეგლები გვაქვს, რომელიც მეტყველებს ქართული გენისა და ისტორიის ბრწყინვალე წარსულზე. ცნობილი მოგზაურები და ნატურალისტები ქვეყნის გასტრონომიასა და კეთილგანწყობას სტუმრის სიყვარულსა და პატივისცემას გამოხატავენ და აღნიშნავენ, რომ არსად ასეთი გემრიელი პური, ასეთი შესანიშნავი ღვინო და ასეთი გულუხვი მასპინძლობა არ უგრძვნიათ (გავიხსენოთ შარდენი, დიუმა, კლაპორტი, ვატიკანელი მისიონერები და მოგზაური ვაჭრები, რომაელი ლეგიონერები, რომლებიც ჯერ კიდევ გასულ საუკუნეებში აქებდნენ და ადიდებდნენ ქართველი კაცის შრომასა და სტუმართმოყვარეობას).

მიუხედავად მუსულმანური სახელმწიფოების გარემოცვისა და დაუნდობელი თავდასხმებისა, ქართველი კაცი მტერს რომ გარეკავდა, მაშინვე მოჰყავდა პური, ამზადებდა სურსათ-სანოვაგეს და განამტკიცებდა საქართველოს სახელმწიფოებრიობას. რა თქმა უნდა, ბევრმა შესაძლებელია არ იცოდეს, ქვეყანას ჰქონდა რთული და მეტად მნიშვნელოვანი პერიოდები, რომელიც მემატიანემ შემოგვინახა. ისტორიამ არაერთი პურის ყანის გადაწვისა და ვენახების აჩეხვის ფაქტები აღწერა... 1917 წელსაც კი, როდესაც რუსეთიდან წამოსული ხორბლით დატვირთული ეშელონი რევოლუციურ რუსეთში დენიკინის არმიამ როსტოვში ჩამოცალა, 1960 წელს (საბჭოთა პერიოდში) ნიკიტა ხრუშჩოვის უგუნურმა პოლიტიკამ პურის დეფიციტი შექმნა. როდესაც საქართველოს დამოუკიდებლობის აღდგენის პირველ წლებში შეგვიწყვიტეს ბუნებრივი აირი და ხორბლის მოწოდება, თუმცა ეს სიძნელეები, ეს ურთულესი ვითარებანი ქვეყანამ ასე თუ ისე დასძლია და დღეს სუვერენიტეტის რთულ გზაზე დგას.

თუ გასულ წლებს დავაკვირდებით, ნებისმიერი ხელისუფალი ცდილობს პირველადი მოხმარების სურსათი მოსახლეობისათვის ხელმისაწვდომი იყოს, ამას მეტყველებს თუნდაც ბოლო ხანებში პარლამენტში „ფასების კომისიის“ მცდელობები... ამავე დროს დაწესდა ადგილობრივი ფერმერებისა და მეწარმეების ხელშემწყობი რეგულაციები, თუმცა ვაღიაროთ ისიც, რომ ხელოვნური ჩარევები მაინც არაეფექტურია. ამის მაგალითია ფქვილზე შემოღებული დამაბალანსებელი გადასახადი, რატომღაც, 10 ლარიდან 15 ლარამდე რომ გაიზარდა. ამაზე პასუხი ვერ მივიღეთ. ამავე დროს უცხოეთიდან შემოტანილი ფქვილის გაძვირებამ შესაბამისად მცხობელებისთვის ხელმისაწვდომობა შეზღუდა. აღსანიშნავია ხორბლის მომყვანების სუბსიდირების (დახმარების) საკმაოდ დაგვიანებული მცდელობა.

ვიმეორებ, ძალიან სასიამოვნოა, რომ იუნესკომ აღიარა ქართული ხორბლისა და პურის დამზადების ისტორიული უნიკალურობა, ქართული ღვინის პოპულარობა და ტურიზმთან ერთად მისი მზარდი რეკლამირება და განვითარება, თუმცა ქართული ხორბლის ენდემური ჯიშები და მისი წარმოება ჯერჯერობით მხოლოდ კონფერენციებისა და სემინარების დონეზეა, ამ საკითხებზე მუშაობას სახელმწიფოებრივი თანადგომა ესაჭიროება, თუ არ ჩავთვლით მეურნეობა ლომთაგორისა და იფქლი „დიდომის“ ერთობლივ ნამუშევარს და ჩვენ უმნიშვნელო კავშირს ამ პროექტში 25-26 წლებში, რომელმაც ქართული ხორბლის პირველი საწარმოო პური შექმნა – „ლომთაგორა“ და თვეში დაახლოებით 40-50 ტონას აწარმოებს, ასევე ძალიან დიდ წარმატებად მიმაჩნია, ქართული პურის ქვეყნის ისტორიაში პირველად, ექსპორტი ისრაელსა და ჩინეთში, მაგრამ ამ წარმატებასაც აუცილებლად სჭირდება დახმარება და ხელშეწყობა სახელმწიფოს მხრიდან. წარმოიდგინეთ სასურსათო პროდუქტის ექსპორტი, თანაც ისრაელში მთელი რიგი პიროებების ძალიან დიდ პროცესს გადის, რომელსაც საწარმო უნდა აკმაყოფილებდეს.

არ შეიძლება არ ვახსენო სასურსათო წარმოებაში სწავლა-განათლების საკითხი, რომელიც ბოლო წლებში თითქოს სწორად ვითარდებოდა, როდესაც თბილისში გურამიშვილის N17-ში, სადაც საქართველოს კვების მრეწველობის სამეცნიერო კვლევითი ინსტიტუტია, **ბიძინა ივანიშვილის პირადი ძალისხმევით** შენობა გარემონტდა, ჩაიდო 10-12 მილიონი, აღიჭურვა თანამედროვე ლაბორატორიებით ბიოქიმიაში, მელიორაციაში, მიკრობიოლოგიაში, ზოგად ქიმიაში, გაკეთდა სადეგუსტაციო დარბაზები, აუდიტორიები, აღიჭურვა კომპიუტერებით, შეიქმნა სათანადო გარემო ეზოში, აშენდა კლასტერი, სადაც ღვინისა და რძის მრეწველობის პრაქტიკული სწავლების საამქროები გაკეთდა დუალური სწავლების განსახორციელებლად. ჩვენ კი აქვე მოვინდომეთ ქვეყნისათვის აუცილებელი პურპროდუქტების საამქროც დაგვემატებინა და შეგვექმნა. უმაღლეს სასწავლებლების, რბილად ვიტყვი „ნაჩქარევმა“ რეფორმამ იმის მაგივრად, რომ აღნიშნულ ბაზაზე შექმნილიყო საქართველოს კვების მრეწველობის სწავლების სამჭედლო თავისი მდიდარი ისტორიითა და კადრებით, დიდი ტრადიციებით – ადგნენ და ფაკულტეტი გადასცეს სოხუმის უნივერსიტეტს, ინსტიტუტი და აშენებული კლასტერი და კვების მრეწველობის სამეცნიერო-კვლევითი ინსტიტუტი დატოვეს ტექნიკურ უნივერსიტეტში.

ნუთუ არ გაუგონიათ – მიტროფანე ლაღიძე, სარაჯიშვილი, ზანდუკელი, ვეტერინარი კვარაცხელია, რომელმაც ქართული ძროხის ტიპი შექმნა, ქართული ღვინისა და ხორბლის ისტორიული მნიშვნელობა, ქართული პურის ღუმელების კონსტრუქტორი ინჟინერი რაჟდენ გამსახურდია, ქართული ჩაი, აკადემიკოსები სერგი დურმიშიძე და ნიკო კეცხოველი, პეტრე ნასყიდაშვილი, ივანე ჯავახიშვილი უნიკალური ნაშრომით – საქართველოს ეკონომიკური ისტორიით, რომელშიც აღწერილია, თუ სად რომელი კულტურა მოჰყავდათ საქართველოში, ნუთუ არ სმენიათ მსოფლიოში განთქმული მინერალური წყლები, აკადემიკოსი ჩიტაია, კვების მრეწველობის საინჟინრო სკოლის დამფუძნებელი ადოლფ ხუროძე... ამ სიმდიდრის პატრონმა იმის მაგივრად რომ ვიტრაბახოთ ჩვენი ქვეყნის სურსათ-სანოვაგით და მოყვანისა და წარმოების ტრადიციებით, ავდექით და დაუფიქრებლად, „გაურკვეველი მიმართულებით გავაქანეთ“ ამ დარგის სწავლება. ეს ყოველივე ხომ გადის კომისიებს, აკრედიტაციებს, ასე მარტივად გვავიწყდება ყოველივე? პირდაპირ ვაცხადებ, ასეთი მიდგომა არასწორია!!!

ზოგიერთს ძალიან მარტივად ეჩვენება პურის წარმოების პროცესი, მაგრამ ინტენსიური ტექნოლოგიები, ბიოქიმიური და მიკრობიოლოგიური პროცესები დიდ ცოდნა-გამოცდილებას, მაღალი რანგის ტექნოლოგიების სრულყოფას ითხოვს, ამიტომ უნდა გავითვალისწინოთ, რომ მეწარმეს ჰქონდეს, როგორც სწავლებაში ასევე პრაქტიკაში, ხარისხში შერჩევის საშუალება, რომელიც მხოლოდ და მხოლოდ საბაზრო ეკონომიკის პრინციპების დაცვაშია შესაძლებელი. წლეულს, მაისის თვეში თბილისში ჩეხეთის საელჩოში, ჩეხურმა ფირმა „ტოპოს“-მა შესთავაზა ქართველ პურის მცხობელებს პურის საცხობი დანადგარები, რომლის ფასს შეგნებულად არ ვახმოვანებ, მაგრამ მე არ მეგულება ამ დარგში მეწარმე, ვინც სესხის გარეშე შეძლებდა ამ დანადგარების შეძენას. კარგად მესმის, რომ ძალიან კარგია მცირე და საშუალო ბიზნესის ხელშეწყობა, თუმცა არანაკლებ მნიშვნელოვანია იმ ღერძის გამაგრება, რომელიც ქალაქ თბილისს დღე-ღამეში 400ტონა პურს სთავაზობს და მიუხედავად ბევრი გამოწვევისა, ერთხელ არ უღალატიათ საქმისთვის, მხოლოდ კურსის ფასის 5 თეთრით ცვლილებაზე ახსენდებათ მეპურეები. წარმოიდგინეთ, თბილისის არც ერთ პურის წარმოებას არ გააჩნია ფქვილის პროგრესული ტარის გადაზიდვის სისტემა, ყველა გადასულია ტომრებით მძიმე შრომაზე, ეს კი დაკავშირებულია ჰიგიენაზე, ფქვილის ხარისხის შერჩევაზე. როდესაც ამდენი საუბარია ფასებზე, განა ვინმემ შეუწყო ხელი სხვადასხვა, ახლადაშენებულ კორპუსებში გახსნას პურის საფირმო მაღაზიები, გამოყონ სესხი და შეიძინონ იმ პირობით, რომ აქ პური თვითღირებულებით გაიყიდება და ფასებიც შენარჩუნდება.

ფასების კომისიასაც მინდა მოვუწოდო, როდესაც ფასებზე საუბრობთ ჩახედეთ რეალობას, აგხლად „გამომცხვარ“ მეწარმეს არ ვაკნინებ, მაგრამ მათ გამოცდილება ნაკლები აქვთ, საჭირო წინადადება რომ შემოგთავაზონ.

სწორედ ეს გახლავთ საჭიროებები და გამოწვევები, ამას აუცილებლად ესაჭიროება სახელმწიფო მხარდაჭერა, სწორედ ამით გაძლიერდება ადგილობრივი წარმოება, გაძლიერდება გადამამუშავებელი სექტორი, გაიზრდება ქართული პროდუქციის კონკურენტუნარიანობა.

მალხაზ დოლიძე,

პროფესორი,
საქართველოს ტექ.უნივერ.
სურსათის დეპარტამენტის
ხელმძღვანელი, საქართველოს
სოფლის მეურნეობის მეცნიერებათა
აკადემიის წევრ-კორესპონდენტი,
თბილისის საპატიო მოქალაქე.

ილია II-ის სახელობის სრულიად საქართველოს

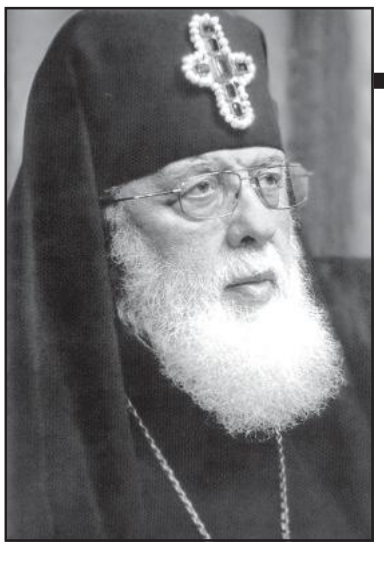

გვარების წინამძღოლთა დარბაზი

მედულაშვილები წარსულით ამაყობენ!

გვარის ისტორია საფუძვლიან შესწავლას საჭიროებს

დღემდე მოკვლეული მასალებით და უხუცესთა გადმოცემით ცნობილია, რომ ამ ძირძველი გვარის ძირი და ფესვი გურჯაანის მუნიციპალიტეტის სოფელ არაშენდიდან იწყება და საქართველოს სხვადასხვა მხარეში გაფანტულები ძირითადად კახეთის ამ სოფლიდან არიან, თუმცა, რამდენიმე ოჯახი ზესტაფონშიც ცხოვრობს. არიან სხვა მედულაშვილებიც, რომლებიც ყვარლის რაიონის სოფელ ახალსოფლიდან გადასულან წინანდალში და ახლა მედოლიშვილებად იწოდებიან, თუმცა მედულაშვილებთან ნათესაობენ.

დღეს ამ გვარის სწავლული ადამიანები ვარაუდებით საუბრობენ თავიანთი გვარის წარმოშობის ისტორიაზე. მედულაშვილების ისტორიული სოფელი ფხოველი ყოფილა, რომელიც დღეს თითქმის გაუკაცრიელებულია. მედულაშვილებს სოფელ ჯიმითშიც უცხოვრიათ, გავაზშიც, თუმცა, უმეტესობა თბილისში ცხოვრობს.

მედულაშვილების გვარის რამდენიმე შტოა და მათ შესაბამისი თიკუნითაც მოიხსენიებენ: რეროაანი, იქით თაგვაანთი მედულაშვილები, ჭრიღოაანთ მედულაშვილები სახლეულებად არიან დაყოფილი, არიან კვირიანთები, ხოხონაანთები–იგივე თაგვაანთები, ლაშქარაანთები, კოტრანაანთები, შანათიანთ მედულაშვილები, არიან ჭუკიაანთები, ციმფიაანთები. ნანიანში არიან ხარაანთი, ტიტლიკანაანთ მედულაშვილები. სხვებიც ყოფილან.

ისტორიულ წყაროებში საძებნია ერთი ფუძე ხომ არა აქვს ამ მეტად საინტერესო გვარს და მასთან მიახლოებულ გვარებს: მედულაშვილებს, მედოლიშვილებს, მედულაურებს, მიდელაშვილებს, მედელაშვილებს, მეგულაშვილებს (თეთრ წყაროში. სოფ. საღრაშენი), სხვებსაც.

დღევანდელი მედულაშვილების ასაკოვანი ადამიანები აცხადებენ, რომ მედულაშვილები წარმოშობით სოფ. ფხოვლიდან არიან, იქ იხსენებდნენ წინაპრების სულებს და აწყობდნენ ნადიმს. როგორც ზემოთ აღვნიშნე, გვარის სწავლულმა ადამიანებმა თავისი გვარის ისტორია საფუძვლიანად უნდა შეისწავლონ. ერთ-ერთი გადმოცემით, მედულაშვილების გვარის ერთ-ერთ წარმომადგენელს და დიდებულ ვაჟკაცს მეტსახელად „ბაწელა“ რქმევია („ბაწ“– ლეკურად მგელს ნიშნავს, „ბაწელაუ“ მგლის ლეკვს და, ეტყობა, ლეკების შერქმეული მეტსახელი უნდა იყოს), რომელიც ძლიერი პიროვნება ყოფილა და „სოფლის შამნახავის“ სახელით იცნობდნენ. ამ სახელითაა წარმოშობილი ბაწელაშვილების გვარიც, ანუ ეს გვარი, გადმოცემით, მედულაშვილების გაგრძელებაა.

ტიმოთე მედულაშვილი, პირველ მსოფლიო ომში იყო გაწვეული, ისიც ღირსეული და ავტორიტეტული კაცი ყოფილა. ერთხელ ლეკებს გაუტაცნიათ არაშენდელების საქონელი. ტიმოს წაუყვანია რამდენიმე ძლიერი თანასოფლელი, საზღვართან თავისი საძმო ჰყოლია და დაუხმარებია ვინმე „ფეხშიშველა თუში“ ბრძოლა გაუმართავთ სადღაც საზუეს მისადგომებთან, დაუხოცავთ ლეკები და საქონელი უკან წამოუყვანიათ, ლეკებისაც წამოუყოლებიათ და მთელი საქონელი გაუნაწილებიათ სოფლისთვის. თურმე პირველ რიგში ქვრივ-ობლებისთვის გადაუციათ ლეკების საქონელი.

ტიტლიკანას ბიჭი ქულა ბეჭდაუდებელი ფალავანი ყოფილა მეოცე საუკუნის ოცდაათიან წლებში. ისაკ მედულაშვილისთვის მეტსახელი კულა გლდანელის გავლენით დაურქმევიათ. მის გმირობებზე სამამულო ომამდელი გაზეთის სტატიებია შემონახული.

ტიკო – თამაზ მედულაშვილი უკანა მხარში და მთელ კახეთში გამორჩეული თამადა იყო.

სტატისტიკის დეპარტამენტიდან გამოთხოვილი ინფორმაციით, დაახლოებით 350 მედულაშვილია აღრიცხული. უმეტესობა ცხოვრობს თბილისსა და კახეთში. ყველაზე ძველი წყაროებით, მედულაშვილების გვარის არსებობა დასტურდება 1793 წლის გუჯრით სოფელ ფხოველში. არქივში არის 1825 წლის დოკუმენტი ვინმე იორდანე მედულაშვილზე.

ეტყობა, მედულაშვილები ოდითგან ეროვნულ პოზიციებზე იდგნენ. გიორგი მედულაშვილის ხელმოწერა არის ცნობილ 1907 წლის ქართველი ხალხის პეტიციაზე რუსეთის წინააღმდეგ, რომელიც საქართველოს ავტონომიის მოთხოვნით ჰააგის საერთაშორისო კონგრესს გაუგზავნა 3000 კაცის ხელმოწერით. მაშინ ეს საკმაოდ საშიში ნაბიჯი იყო.

მელაანელი ხოხობა მედულაშვილი და არაშენდელი ილია შანათიშვილი (მედულაშვილი) ხარებასა და გოგიას სიღნაღის რაზმში ირიცხებოდნენ და სტრაჟნიკებმა მოკლეს მეოცე საუკუნის მეორე ათეულში.

2013 წლის 24 თებერვალს სამების ტაძარში უწმინდესისა და უნეტარესის ილია მეორის კურთხევით, დაილოცა მედულაშვილების გვარი. შეიკრიბა ასი მედულაშვილი. შემდგომ, ერთობლივი ძალისხმევით დაიწერა წმინდა გიორგის ხატი–გვარის დამცველი, რომელიც ამჟამად დაბრძანდება მედულაშვილების ოჯახებში მორიგეობით, რაც გვარს სულიერ ძალას ანიჭებს და აძლიერებს.

აქვთ საგვარეულო ინტერნეტ ვებ-გვერდი, სადაც ყველა მედულაშვილს და გვარით დაინტერესებულ ადამიანს შეუძლია გამოეხმაუროს ერთმანეთს, განათავსოს თავისი სურათები, ისტორია, გენეალოგიური ხე წინაპრების მითითებით, აცნობოს მიღწევების შესახებ და უბრალოდ, გაუზიაროს თავისი აზრი, შესთავაზოს სადისკუსიო თემა, მაგ. ქართული საქმის, გვაროვნული პასუხისმგებლობის შესახებ და ა.შ. აქ დადებულია ინფორმაცია მედულაშვილების გვარის შესახებ წარმატებული მედულაშვილების შესახებ. ასევე, დადებულია საინტერესო ბმულები ქართული ანბანის, ჰემატრიის, ქართული გვარების შესახებ.

მედულაშვილების გვარში ჰყავთ უამრავი ღირსეული პიროვნება, რომლებიც ქვეყანას ემსახურებიან დიპლომატიურ სარბიელზე, მაგ. ლაშა მედულაშვილი, რომელიც საქართველოს ატაშე იყო საფრანგეთში. თამარ მედულაშვილი, რომელიც წლების განმავლობაში იცავდა ბრიუსელში ქართული სახელმწიფოს ინტერესებს. ასევე ცნობილი „ნახევრად-მედულაშვილები“ (დედით მედულაშვილი) პროფესორი ელიზბარ ღონიაშვილი, რომლის „ელექტროტექნიკის“ სახელმძღვანელოთი იზრდებიან თაობები ტექნიკურ უნივერსიტეტში. ჰყავთ უამრავი ნიჭიერი, საქმის პროფესიონალი.“

ყველაზე ცნობილი ადამიანი იყო აღმოსავლეთმცოდნე და პოლიგლოტი, პოეტი და მთარგმნელი ზეზვა მედულაშვილი, „საქართველოს კულტურის ამაგდარი“, „ქართული კულტურის დესპანი“, ივანე მაჩაბლის, ელიშე ჩარენცის, აზერბაიჯანული რამდენიმე ლიტერატურული პრემიის ლაურეატი, პანკისისა და დმანისის საპატიო მოქალაქე და უამრავი სხვა წარჩინებისა და ჯილდოს მფლობელი.

ზეზვა მედულაშვილმა ბრწყინვალედ თარგმნა აზერბაიჯანული ეპოსი „ქოროღლი“, რომელიც პაპისა და ბებოს ხსოვნას მიუძღვნა. ეს თარგმანი აღინიშნა „საბას“ ლიტერატურული პრემიით. ზეზვა მედულაშვილს დიდი წვლილი აქვს შეტანილი „ვეფხისტყაოსნის“ სომხურ და აზერბაიჯანულ ენაზე ტექსტების შედარებაში და თარგმანის რედაქტირებაში. ასევე, მან სპარსულიდან თარგმნა ომარ ხაიამის ბაიათები, რაც ზოგიერთი კრიტიკოსის შეფასებით დედანთან ყველაზე მიახლოებულ თარგმანს წარმოადგენს.

მედულაშვილებს აქვთ პრეტენზია, იყვნენ ქართული გვარების ავანგარდში და აქტიური მონაწილეობა მიიღონ ქვეყნის განვითარებაში, იზიარებენ გამოთქმას, რომ პატრიოტიზმი მაღალი პროფესიონალიზმია. მათი ლოზუნგია „ღმერთმა გვიმრავლოს გვარი და მოგვცეს ძალა, რომ ყოველდღე რაღაც ვარგოთ ჩვენს ქვეყანას“.

მათ ამ სულისკვეთებას ჩვენც ვუერთდებით.

ღმერთმა ამრავლოს მედულაშვილები!

* * *

მინაწერი: მედულაშვილების და სხვა გვარების წევრთა სურვილი იმის თაობაზე, რომ საფუძვლიანად შეისწავლონ თავიანთი გვარის ისტორია, ნამდვილად მისასალმებელია.

საერთოდ უნდა ვიცოდეთ ერთი ჭეშმარიტება, დღეს თითოეულ ქართველს აინტერესებს საკუთარი გვარის წარმოშობის ისტორია. სამწუხაროდ, მთელი რიგი ობიექტური და სუბიექტური მიზეზების გამო, გვარის ისტორიის დადგენა ადვილი არა არის.

ცნობილი მეცნიერი ი. ახუაშვილი თავის ნაშრომში „ქართული გვარ- სახელები“ (ტომი I, გვ. 66) აღნიშნავს: „საქართველოს გვარებზე დაკვირვებამ გვიჩვენა, რომ სახელებად გამოყენებულია ადამიანებისათვის დამახასიათებელი თვისებები, საქმიანობა, თუ სადაურობა, რაც ხშირად საფუძვლად დასდებია გვარის წარმოქმნას. ამა თუ იმ პირთა მიფერებით შერქმეული სახელებიდან ქართული გვარების მრავალი სახეობაა ჩამოთვლილი. გვარები ხშირად აგებულია ცხოველთა და ფრინველთა სახელებზე, მაგალითად, ვეფხვაძე, მგელაძე, მელაძე, ლომიძე, ხოხობაშვილი, კურდღელაშვილი, ტურიაშვილი, ქათამაძე, ბატიაშვილი და ა.შ.

ჯერ კიდევ XX საუკუნის 50-იან წლებში ილია ჭავჭავაძე და სხვა ცნობილი მწერლები ხაზგასმით აცხადებდნენ „ჩვენი ისტორია მეფეებისა და თავადაზნაურების ისტორიაა და უბრალო ხალხი ისტორიაში არ ჩანს. უბრალო ხალხის გვარები ისტორიამ ლეგენდებისა და თქმულებების სახით შემოგვინახა“.

რა თქმა უნდა, საქართველოს სხვადასხვა კუთხეებზე გადამთიელთა გამუდმებულმა თავდასხმებმა, ოჯახების დაწიოკებამ, გვარების შესახებ ცნობები არ შემოგვინახა, ვინ იცის, რამდენი გვარი დაიკარგა და მათ შესახებ არაფერი ვიცით. განსაკუთრებით ეს ითქმის სამხრეთ საქართველოს, კახეთის, შიდა ქართლის, იმერეთის, აჭარის შესახებ, სადაც მოსახლეობა დროთა განმავლობაში მტერთა ხშირი შემოსევებისგან ხშირად იღუპებოდა, არადა, თითოეული გვარის ისტორია საქართველოს ისტორიის შემადგენელი ნაწილია. მისი საშუალებით არა მარტო გვარის ისტორიას ვეცნობით, არამედ საქართველოს სოციალური ისტორიის რიგ საკითხებსაც ვარკვევთ.

არც ის უნდა დაგვავიწყდეს, რომ საქართველოს გვარ-სახელებს მრავალსაუკუნოვანი ისტორია გააჩნია. რა თქმა უნდა, ფეოდალური გვარები მეტი იქნებოდა. სამწუხაროდ, ბევრი ფეოდალის თუ აზნაურის გვარიც დაკარგულია, რაც ჩვენი ბედკრული ისტორიის გამოძახილია. ეს კი განსაკუთრებით დაკარგულ ისტორიულ-ეთნოგრაფიულ მხარეებს შეეხება. ამ დავიწყებული გვარ-სახელების ისტორიული წყაროებიც შესასწავლია.

ამ თვალსაზრისით თითოეულმა ქართულმა გვარმა განსაკუთრებული ყურადღება უნდა დაუთმოს საკუთარი გვარის ისტორიის საფუძვლიანად შესწავლას. მხოლოდ დაუღალავი შრომით და მიზანსწრაფული ძიებით მივაღწევთ სასურველ შედეგს.

რაც შეეხება მედულაშვილების გვარის წარმომადგენლებს, არ უნდა გაუჭირდეთ საკუთარი გვარის ისტორიის საფუძვლიანი შესწავლა. ეს თვით გვარის წევრთა ღირსების საქმეა. მწამს, ისინი ამ მეტად საპატიო მოვალეობას პირნათლად გაართმევენ თავს.

ვალერიან ლომიძე,
ილია II-ის სახელობის სრულიად საქართველოს გვარების წინამძღოლთა დარბაზის გამგეობის წევრი, საქართველოს დამსახურებული ჟურნალისტი.

ბრიტანელთა აზრით...

„ყირიმი დიდი ხნის განმავლობაში – 2014 წლიდან – ვლადიმერ პუტინის გვირგვინში მარგალიტად ითვლებოდა. ყირიმი ყველაზე შესამჩნევ სიმბოლოს წარმოადგენდა რუსეთის პრეზიდენტის სწრაფვაში - აღედგინა ქვეყნის ძლიერება საბჭოთა კავშირის დაშლის შემდეგ“ – ნათქვამია ბრიტანულ გაზეთ „დეილი ტელეგრაფში“ (**The Daily Telegraph**) გამოქვეყნებულ სტატიაში, სათაურით „ყირიმის გარეშე რუსეთი უკრაინასთან ომს წააგებს: ნახევარკუნძულზე შექმნილი მდგომარეობა რუსეთის სერიოზულ წარუმატებლობას ნიშნავს“ (ავტორი – **ჰემიშ ბრეტონ-გორდონი**). პუბლიკაციაში გაანალიზებულია ყირიმში შექმნილი მძიმე სამხედრო-პოლიტიკური ვითარება.

გთავაზობთ სტატიას მცირე შემოკლებით:

The Daily Telegraph

უყირიმოდ რუსეთი ომს წააგებს!

1980-იანი წლების ბოლოს და 1990-იანი წლების დასაწყისში, როცა სსრ კავშირი სამხედრო-პოლიტიკური და ეკონომიკური თვალსაზრისით დასუსტდა, გავლენის სფეროები დაკარგა და დასავლეთს დაუახლოვდა, ამ ფაქტმა საბჭოთა „ჯაგების“ ყოფილ მაღალჩინოსანში მკვეთრი უკმაყოფილება გამოიწვია.

ვლადიმერ პუტინმა დაიწყო მცდელობა იმისა, რომ რუსეთის დასუსტება შეწყვეტილიყო და პროცესი უკან შეებრუნებინა, მაგრამ ახლა ვხედავთ, რომ მისი მოქმედება არასტაბილურია. დღეს პრეზიდენტის მდგომარეობა ძალიან მოწყვლადად გამოიყურება, ვიდრე ოდესმე იყო უკრაინაში შეჭრის მომენტიდან. ამ სიმპტომების იგნორირება უკვე შეუძლებელი ხდება.

უკრაინის სამხედრო წარმატებები რუსეთის მიმართ განსაკუთრებით ჰაერიდან დარტყმებით არის შესამჩნევი – უკრაინული დრონები და რაკეტები თითქმის ყოველდღიურად ბომბავენ მოსკოვს, სანქტ-პეტერბურგს და რუსეთის ტერიტორიის სიღრმეში განლაგებულ სამხედრო-სამრეწველო ობიექტებს. ბოლო დროს განსაკუთრებით გამწვავდა ყირიმის ნახევარკუნძულის მდგომარეობა, რომელიც შავიზღვისპირეთის აყვავებული საკურორტო რეგიონი იყო: თუ ადრე ყირიმში ბევრი ტურისტი ჩადიოდა და ადგილობრივი მოსახლეობა ეკონომიკურ სარგებელს იღებდა, დღეს სასტუმროები ცარიელია, იქ უკვე არავინ აღარ ჩადის, ადგილობრივ მოსახლეობას კი გამოქცევა სურს. შეიძლება ითქვას: ის, რაც ადრე რუსეთისათვის სტრატეგიული პრიზი იყო, დღეს კრემლისათვის მძიმე ტვირთს წარმოადგენს.

ყირიმში საგანგებო მდგომარეობაა გამოცხადებული – სახეზეა სატრანსპორტო კოლაფსი, საწვავის მწვავე დეფიციტმა ყველა სფეროზე ნეგატიური გავლენა მოახდინა. ამას ემატება ელექტროენერგიის მწვავე უკმარისობაც. რაც ვლადიმერ პუტინისათვის სერიოზულ სამხედრო-პოლიტიკურ წარუმატებლობას ნიშნავს. რუსეთის ხელისუფლებამ პირველად აღიარა საჯაროდ, რომ ნახევარკუნძულზე სერიოზული სიტუაციაა შექმნილი.

ყირიმის ეკონომიკური სირთულეები ადგილობრივი მოსახლეობის უკმაყოფილებას აღრმავებს. ის, რაც ადრე წარმოუდგენლად ჩანდა, დღეს რეალობაა. სევასტოპოლი, რუსეთის შავი ზღვის ფლოტის მთავარი და ისტორიული ბაზა, უკრაინული დრონების რეგულარული შეტევების გამო, ამჟამად ცარიელია, თვითონ ფლოტი კი დასუსტებულია და ძველი ძლიერების აჩრდილს წარმოადგენს. ყირიმიდან გამოსასვლელ გზებში დიდი რიგებია, ბევრი ადამიანი ნახევარკუნძულს საიმედო თავშესაფრად აღარ თვლის.

ყირიმის მძიმე მდგომარეობა მიუთითებს, რომ ვლადიმერ პუტინის ე.წ. „სპეციალური სამხედრო ოპერაცია“ ჩაიფუშა. როცა რუსეთმა 2014 წელს ყირიმის ანექსია განახორციელა, დასავლელმა მთავრობებმა თავშეკავებული პროტესტი გამოხატეს. იმ დროსაც კი ევროპული სახელმწიფოები სამხედრო ბიუჯეტების შემცირებას აგრძელებდნენ და ცივი ომის დასრულების შედეგად დამდგარი ტკბილი ცხოვრებით ნებივრობდნენ.

ვლადიმერ პუტინი მივიდა დასკვნამდე, რომ დასავლეთს არ ყოფნიდა არც ნება და არც იმის შესაძლებლობები ჰქონდა, რომ მისი ამბიციებისთვის პასუხი გაეცა და წინ აღდგომოდა. კრემლის ამგვარი – დასავლეთის უუნარობის შესახებ – აღქმა გაძლიერდა რიგი მოვლენების გამო, მაგალითად, იმით, თუ რაც მოხდა სირიაში – რუსეთმა მოახერხა ბაშარ ასადის რეჟიმის შენარჩუნება. 2022 წლის თებერვლის ბოლოს, როცა რუსეთის ჯარები უკრაინაში შეიჭრნენ, ვლადიმერ პუტინს იმედი ჰქონდა, რომ დასავლეთი კვლავ თავშეკავებულად იმოქმედებდა და პასუხი რადიკალური არ იქნებოდა. კრემლი მწარედ მოტყუვდა: უკრაინამ თავგანწირული წინააღმდეგობა გაუწია, დასავლეთმა კი კიევს დახმარების ხელი გაუწოდა. ომის მსვლელობა ძირ-ფესვიანად შეიცვალა.

სამხედრო თვალსაზრისით, ყირიმს, როგორც ლოჯისტიკურ ცენტრს, კვლავ გადამწყვეტი მნიშვნელობა აქვს რუსეთის ჯარებისათვის, რომლებიც უკრაინის სამხრეთში მოქმედებენ. იმდენად, რამდენადაც უკრაინის ავიადარტყმებმა დონბასში სარკინიგზო მიმოსვლა დაარღვია, ყირიმმა და ქერჩის ხიდმა დნეპრის მარცხენა ნაპირზე მყოფი რუსეთის ჯარების მომარაგებაში განსაკუთრებული მნიშვნელობა შეიძინეს და თუ უკრაინა გააგრძელებს მოსკოვისათვის ხელის შეშლას ყირიმით სარგებლობაში, მაშინ რუსული სამხედრო ოპერაციისათვის შედეგები ძალიან სერიოზული იქნება.

ამრიგად, ვლადიმერ პუტინისათვის სტრატეგიული სურათი უარესდება. როგორც ჩანს, რუსეთის პრეზიდენტს და უმაღლეს მთავარსადალს არ შეუძლია ნორმალურად დაიცვას არც მოსკოვის და არც ყირიმი – ორი ადგილი, რომლებსაც უდიდესი პოლიტიკური და სიმბოლური მნიშვნელობა აქვს. დასავლეთის სადაზვერვო სტრუქტურები ვარაუდობენ, რომ რუსეთის მდგომარეობა შეიძლება დღეს იმაზე უფრო მყიფეა, ვიდრე „ვაგნერის“ ამბოხების დრო იყო. ჯერჯერობით გაურკვეველია, მოჰყვება თუ არა ასეთ სიტუაციას პოლიტიკური ცვლილებები, მაგრამ უეჭველია, შექმნილი მდგომარეობა კრემლზე გარკვეულ გავლენას მოახდენს, ძვირად ღირებული ომის შეწყვეტის მიზნით.

არ არის გამორიცხული, რომ უკრაინისა და მისი ევროპელი მოკავშირეებისათვის ყირიმის მდგომარეობა შეიძლება იშვიათ სტრატეგიულ შესაძლებლობას წარმოადგენს სიტუაციის შესაცვლელად. უკრაინამ აჩვენა, რომ წარმატებით იყენებს ნოვაციებს მტერთან ბრძოლაში. კიევი თანამედროვე ტექნოლოგიების გამოყენებით, ერთგვარ კომპენსაციას ახდენს რუსეთის არმიის რიცხობრივი უპირატესობის მიმართ. დასავლელი სამხედროებისათვის უკრაინელების გაკვეთილი ნათელია: კიევი არამარტო თავს იცავს, არამედ სიმტკიცის მაგალითებს აძლევს ნატოს წევრი ქვეყნების არმიებს. უკრაინა თანამედროვე ომის წარმოების ახალ წესებს ქმნის რეალურ რეჟიმში.

მათ, ვინც შეშფოთებულნი არიან იმით, თუ ვინ ჩაანაცვლებს ვლადიმერ პუტინს, უნდა ახსოვდეთ, რომ ძნელია წარმოიდგინო ლიდერი, რომელიც ომის მიმართ იმაზე ერთგული იქნება, ვინც ეს ომი გააჩაღა. რუსეთმა ცოცხალი ძალისა და სამხედრო ტექნიკის უდიდესი დანაკარგები განიცადა და, შესაბამისად, ნებისმიერი ხელმძღვანელი მემკვიდრეობად მიიღებს დასუსტებულ არმიას, დაძაბულ ეკონომიკას და უკმაყოფილო მოსახლეობას, რომელიც სულ უფრო მეტად განიცდის საკუთარ თავზე ომის სიმძიმეს.

შეიძლება ვთქვათ: ის სტრატეგიული ვითარება, რომელშიც ვლადიმერ პუტინის პოლიტიკური მემკვიდრე აღმოჩნდება, შედარებით უფრო მძიმე იქნება და ძალიან განსხვავებული იმისგან, რომელიც ვლადიმერ პუტინმა მეოთხედი საუკუნის წინ მიიღო.

ყირიმის ანექსიამ უდიდესი როლი შეასრულა ვლადიმერ პუტინის აღზევებაში. ალბათ, ყირიმის ამჟამინდელი მძიმე მდგომარეობა ასევე დიდ როლს შეასრულებს ვლადიმერ პუტინის დაცემაში.

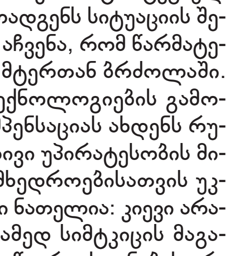

მოამზადა
სიმონ კილაძემ

სლოვაკეთი არ გადაიხდის უკრაინის სამხედრო ხარჯებს

სლოვაკეთის პრემიერ-მინისტრი რობერტ ფიცო უკრაინისთვის დამატებითი ფინანსური დახმარების გეგმებს ეწინააღმდეგება, რომლებიც ამჟამად მზადების პროცესშია.

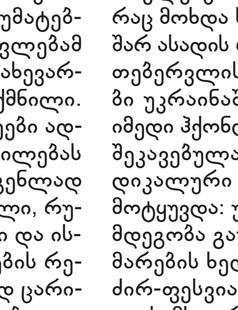

სლოვაკური მედიის ცნობით, ფიცო გამოეხმაურა უკრაინისთვის დახმარების ახალ ინიციატივას, რომლის შესახებ გადაწყვეტილების მიღებაც დაგეგმილია ნატოს სამიტზე. სლოვაკეთის პრემიერ-მინისტრმა დაგეგმილ დახმარებას „მასშტაბური“ უწოდა და განაცხადა, რომ აღნიშნულ საკითხზე მომდევნო კვირაში უმაღლესი საკონსტიტუციო თანამდებობის პირების მონაწილეობით შეხვედრას გამართავს, რომელშიც თავდაცვის მინისტრი რობერტ კალინიაკიც მიიღებს მონაწილეობას.

„მე ვერ შევუშლი ხელს სხვა ქვეყნებს, რომლებსაც სურთ ომისთვის თანხების შეგროვება. იცით, რა შეიძლება, მოხდეს? შესაძლოა, აქ შემოფრინდეს დრონი, განზრახ ან შემთხვევით, დაეჯახოს საცხოვრებელ სახლს, იყვნენ დაღუპულები ან დაშავებულები და შესაძლოა, მესამე მსოფლიო ომის წინაშე აღმოვჩნდეთ. ამიტომ, სლოვაკეთის სახელით ვაცხადებ: არ ვუჭერ მხარს ომს. სლოვაკეთი არ გადაიხდის უკრაინის სამხედრო ხარჯებს“, – განაცხადა **ფიცომ**.

23 წლის ქართველი ემიგრანტი ტბაში დაიხრჩო

გერმანიაში საგარეჯოს მუნიციპალიტეტის სოფელ ხაშმის მკვიდრი ახალგაზრდა გარდაიცვალა.

23 წლის ქართველი ემიგრანტი **ბესო მამულაშვილი,** 26 ივნისს საბანაოდ შესული ტბაში დაიხრჩო.

ოჯახის ახლობლების ინფორმაციით, ცოტა ხნის წინ, მამულაშვილი ძმასთან ერთად საქართველოში იყო ჩამოსული, ის სოფელ ხაშმში დაბრუნებასა და სახლის შეძენას გეგმავდა. დაღუპულის საქართველოში გადმოსვენების საკითხზე ახლობლები საელჩოსთან კონსულტაციებს გადიან.

გურჯაანში ავარიას ქალი ემსხვერპლა

გურჯაანის მუნიციპალიტეტში ავტოსაგზაო შემთხვევის შედეგად დაღუპული ქალი, 76 წლის ნაზი ზურაბიშვილია. შემთხვევა სოფელ ჩალაუბანთან მოხდა.

თვითმხილველების ინფორმაციით, სამარშრუტო ტაქსიდან გადასული ქალი ცენტრალურ საავტომობილო გზას კვეთდა, რა დროსაც მსუბუქი ავტომობილი დაეჯახა.

ქურდი, რომელსაც 18 წელი ეძებდნენ...

სანქტ-პეტერბურგში დააკავეს 54 წლის „კანონიერი ქურდი“ იუსიფ ალიევი, რომელიც „კრიმინალურ წრეებში“ ცნობილია მეტსახელებით: იუსუფი, „დუშკა“, შამხორისკი.

„კანონიერი ქურდი“ 18 წლის განმავლობაში იძებნებოდა. გამოძიების მონაცემებით, ის 2009 წელს უკვე ერთხელ დააკავეს მოსკოვში, თუმცა მაშინ მალევე გაათავისუფლეს. იუსიფ ალიევს ბრალად ედება მკვლელობა, ასევე „კრიმინალურ იერარქიაში უმაღლესი სტატუსის“ დაკავება.

ნარკოდანაშაულის ბრალდებით 8 პირი დააკავეს!

შინაგან საქმეთა სამინისტროს ცენტრალური კრიმინალური პოლიციის დეპარტამენტის თანამშრომლებმა, განსაკუთრებით დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალებების უკანონო შეძენა-შენახვის, საქართველოში შემოტანისა და რეალიზაციის ხელშეწყობის ბრალდებით 8 პირი დააკავეს.

დაკავებულებს შორის არიან, როგორც საქართველოს, ასევე, თურქეთისა და იაპონიის მოქალაქეები. სამართალდამცველებმა ამოიღეს განსაკუთრებით დიდი ოდენობით ნარკოტიკული საშუალებები და ფსიქოტროპული ნივთიერებები, მათ შორის: **„კოკაინი“, „მეთადონი“ „ბუპრენორფინი“, „მეტამფეტამინი“, „ოპიუმი“, „ამფეტამინი“, „მარიხუანა“, მცენარე „კანაფი“ და 300 აბამდე „პრეგაბალინი“**

7 დაავადება, რომელმაც გასულ წელს საქართველოში ყველაზე მეტი ადამიანი იმსხვერპლა

„საქსტატის“ მონაცემების მიხედვით, 2025 წელს ქვეყანაში 44 319 ადამიანი გარდაიცვალა, რაც 348 ერთეულით (0.8%) მეტია 2024 წლის მაჩვენებელთან შედარებით. ოფიციალური მონაცემებით, გარდაცვალების მიზეზებს შორის ყველაზე მაღალი წილი სისხლის მიმოქცევის სისტემის დაავადებებსა და სიმსივნეებზე მოდის – შესაბამისად, 37.7% და 15.5%.

სტატისტიკის მიხედვით, მიზეზები ასაკობრივი ჯგუფების მიხედვით განსხვავდება:

5 წლამდე ასაკში ჭარბობს პერინატალურ პერიოდში აღმოცენებული დარღვევები; 5-39 წლის ჯგუფში – ტრავმები, მოწამვლები და გარეგანი მიზეზები; ხოლო 40 წლისა და უფროს ასაკში ძირითადად დომინირებს სისხლის მიმოქცევის სისტემის დაავადებები და სიმსივნეები.

„საქსტატის“ მონაცემებით, 2025 წელს გარდაცვლილთა რაოდენობა გარდაცვალების ძირითადი მიზეზების მიხედვით შემდეგნაირად ნაწილდება:

სისხლის მიმოქცევის სისტემის ავადმყოფობები – 16 711 გარდაცვლილი; კლინიკური და ლაბორატორიული გამოკვლევებით გამოვლენილი სიმპტომები, ნიშნები და გადახრები ნორმიდან – 9 389 გარდაცვლილი; სიმსივნეები – 6 877 გარდაცვლილი; სასუნთქი სისტემის ავადმყოფობები – 3 533 გარდაცვლილი; ტრავმები, მოწამვლები და გარეგანი მიზეზების ზემოქმედების ზოგიერთი სხვა შედეგი – 1 973 გარდაცვლილი; საჭმლის მომნელებელი სისტემის ავადმყოფობები –1 521 გარდაცვლილი; ენდოკრინული სისტემის, კვებისა და ნივთიერებათა ცვლის დარღვევით გამოწვეული ავადმყოფობები – 1 024 გარდაცვლილი.

შეტყობინება შპს „ანა“-ს პარტნიორთა საერთო კრების მოწვევის შესახებ

მომწვევი პირი: შპს „ანა“-ს 55%-იანი წილის მფლობელი პარტნიორი.

საზოგადოების მონაცემები: შპს „ანა“, საიდენტიფიკაციო კოდი: 208149760 მისამართი: ქ. თბილისი, უშანგი ჩხეიძის N19.

ადრესატები: პარტნიორი/დირექტორი **ლალი ანთაძე,** პ/ნ 01005001207 (35% წილი), მცხოვრები: ქ. თბილისი, უშანგი ჩხეიძის N19. პარტნიორი **ზურაბ მინაშვილი**, პ/ნ 01002048020 (5% წილი), მცხოვრები: ქ. თბილისი, უშანგი ჩხეიძის N19 და პარტნიორი **ლუკა ჯღარკავა,** პ/ნ 01354001289 (5% წილი) მცხოვრები: ქ. თბილისი, სოლიკო ვირსალაძის 8, ბინა N6.

„მეწარმეთა შესახებ“ საქართველოს კანონისა და საზოგადოების წესდების შესაბამისად, გაცნობებთ, რომ ვინაიდან წერილობითი გზავნილები ვერ ჩაგბარდათ პირადად, წინამებარე საჯარო შეტყობინებით თითოეული მოწვეული ბრძანდებით შპს „ანა“-ს პარტნიორთა საერთო კრებაზე.

კრების ჩატარების თარიღი და დრო: 2026 წლის 15 ივლისი, დღის 12:00 საათზე.

კრების ჩატარების ადგილი: ქ. თბილისი, ს. ვირსალაძის ქუჩა N8, ბინა N5.

დღის წესრიგი:

1. შპს „ანა“-ს მოქმედი დირექტორის **ლალი ანთაძის** თანამდებობიდან გადაყენება მისი ხანგრძლივი უმოქმედობის გამო.

2. საზოგადოების ახალი დირექტორის არჩევა და მისი უფლებამოსილების ვადის განსაზღვრა.

3. ახალი დირექტორის აპოლონ გადელიას პ/ნ 01017008055 (55% წილი), მცხოვრები: ქ. თბილისი, სოლოკო ვირსალაძის ქუჩა N8, ბინა 6. საჯარო რეესტრში რეგისტრაციის საკითხი.

გაფრთხილება: თუ კრებაზე არ გამოცხადდებით 15.07.2026 წელს, დღის 12:00 საათისათვის, აღნიშნულ დღის წესრიგზე გადაწყვეტილებას მიიღებს კრებაზე დამსწრე ხმების უმრავლესობის მქონე უფლებამოსილი პარტნიორი (55%-იანი წილის მფლობელი), კანონმდებლობის სრული დაცვით კრება გამოცხადდება გადაწყვეტილუნარიანად, რაც საფუძველი გახდება საჯარო რეესტრში ცვლილებების დასარეგისტრირებლად.

შეტყობინება-განცხადება გამოქვეყნდება გაზეთ „საქართველოს რესპუბლიკა“-ში.

პატივისცემით,

55% წილის მფლობელი პარტნიორი

აპოლონ გადელია

საჯარო შეტყობინება აუქციონის დანიშვნის შესახებ

წინამდებარე შეტყობინებით, შპს „ემჯი ჰოლდინგი“ როგორც საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 302-ე მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული სპეციალისტი, ამ შეტყობინებაში მითითებულ კრედიტორს, სარეალიზაციო უძრავი ქონების მესაკუთრეს, მოვალეს და ნებისმიერ დაინტერესებულ პირს ატყობინებს, რომ საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 306-306^{16} მუხლების საფუძველზე, კრედიტორ ს/ს „ლიბერთი ბანკის“ განცხადების საფუძველზე ატარებს მესამე აუქციონს ასაფ ვალიევის საკუთრებაში არსებულ იპოთეკით დატვირთულ უძრავ ქონებაზე.

აუქციონი ტარდება შემდეგი პირობებით:

1. უძრავი ნივთის მესაკუთრე: ასაფ ვალიევი (პ/ნ 28001012746), მარნეულის რაიონი, სოფელი შულავერი, 32-ე ქუჩა N2

2. უძრავი ნივთის ადგილმდებარეობა და მოკლე აღწერა: მარნეულის რაიონი, სოფელი შულავერი, 32-ე ქუჩა N2 მდებარე სასოფლო-სამეურნეო (საკარმიდამო) დანიშნულების მიწის ნაკვეთი დაზუსტებული ფართობით 1497 კვ.მ და შენობა-ნაგებობა N1 განაშენიანების ფართით 112 კვ.მ. (საკადასტრო კოდი: 83.08.11.714)

3. უძრავი ნივთის სამართლებრივი მდგომარეობა: უძრავი ნივთი არ არის დატვირთული გარდამავალი სანივთო ვალდებულებებით.

4. უძრავი ნივთის საწყისი ფასი: 6000 ლარი.

5. აუქციონის დაწყების თარიღი: 2026 წლის 29 ივნისი, 12:00 საათი.

6. აუქციონის დასრულების თარიღი: 2026 წლის 17 ივლისი, 14:30 საათი.

7. აუქციონის ჩატარების ფორმა და მონაცემები: ელექტრონული აუქციონი ინტერნეტ მისამართზე www.eauction.ge (განაცხადის N71271HZP129184426; აუქციონის ნომერი: 71271; ლოტის ნომერი: 1291844)

8. მოვალე: ასაფ ვალიევი (პ/ნ 28001012746), მარნეულის რ-ნი, ს. შულავერი, 32-ე ქუჩა N2

9. აუქციონის გამომცხადებელი სპეციალისტის სახელწოდება და მისამართი: შპს „ემჯი ჰოლდინგი“ (ს/კ 204572284), მისამართი: ქ. თბილისი, შარტავას ქ. N40, სართული 11.

10. აუქციონის პირობები:

10.1 აუქციონში მონაწილეობის მიღების უფლება აქვს ნებისმიერ პირს, მათ შორის, კრედიტორს, მოვალეს და მესაკუთრეს;

10.2 მესაკუთრეს ან ნებისმიერ პირს მესაკუთრესთან შეთანხმებით ან/და მესამე პირს, რომლის უფლებაც შეიძლება შეილახოს აუქციონის შედეგად, უფლება აქვს, აუქციონის ჩატარებამდე მოთხოვნის დაკმაყოფილებით თავიდან აიცილოს აუქციონი;

10.3 აუქციონში მონაწილეობის მსურველმა, აუქციონის დაწყებამდე უნდა წარმოადგინოს საბანკო გარანტია უძრავი ნივთის საწყისი ფასის 10%-ის ოდენობით, რომელიც უნდა უზრუნველყოფდეს აუქციონში გამარჯვების შემთხვევაში თანხის სრულად გადახდას. საბანკო გარანტიის ბენეფიციარი უნდა იყოს კრედიტორი ს/ს „ლიბერთი ბანკი“.

10.4 აუქციონში გამარჯვებული პირი ვალდებულია, ქონების შეძენიდან 7 დღის ვადაში სრულად გადაიხადოს უძრავი ნივთის ღირებულება, რომელიც უნდა შეიტანოს შპს „ემჯი ჰოლდინგის“ საბანკო ანგარიშზე (სს „თიბისი ბანკი“, ანგარიშის ნომერი **GE17TB1188736020100003**). წინააღმდეგ შემთხვევაში აუქციონის შედეგები გაუქმდება და ჩატარდება ხელახალი აუქციონი. აუქციონში გამარჯვებულ პირს ქონებაზე საკუთრების უფლება წარმოეშობა ფასის სრულად გადახდის შემდეგ.

10.5 აუქციონი გაუქმდება, თუ აუქციონის შესახებ განცხადების შემტანი კრედიტორი უკან გაიტანს მას.

10.6 აუქციონი შეწყდება, თუ აუქციონის ჩატარებამდე მოვალე ან მესამე პირი, რომელიც უფლებამოსილია, დააკმაყოფილოს კრედიტორი, გადაიხდის მის დასაკმაყოფილებლად და ყველა სხვა ხარჯის დასაფარავად საჭირო თანხას.

10.7 ნებისმიერ პირს, ვისაც გააჩნია უფლებები სარეალიზაციო უძრავ ქონებაზე, ვალდებულია ამ უფლებათა დამადასტურებელი მტკიცებულებები წარმოადგინოს 2026 წლის 17 ივლისის 10:00 საათამდე.

საჯარო შეტყობინება აუქციონის დანიშვნის შესახებ

წინამდებარე შეტყობინებით, შპს „ემჯი ჰოლდინგი“ როგორც საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 302-ე მუხლის პირველი პუნქტით გათვალისწინებული სპეციალისტი, ამ შეტყობინებაში მითითებულ კრედიტორს, სარეალიზაციო უძრავი ქონების მესაკუთრეს, მოვალეს და ნებისმიერ დაინტერესებულ პირს ატყობინებს, რომ საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის 306-306^{16} მუხლების საფუძველზე, კრედიტორ ს/ს „მიკროსაფინანსო ორგანიზაცია ლაზიკა კაპიტალის“ განცხადების საფუძველზე ატარებს მეორე აუქციონს პაატა სვირავას საკუთრებაში არსებულ იპოთეკით დატვირთულ უძრავ ქონებაზე.

აუქციონი ტარდება შემდეგი პირობებით:

1. უძრავი ნივთის მესაკუთრე: პაატა სვირავა (პ/ნ 19001053178), ზუგდიდის რაიონი, სოფელი კახათი

2. უძრავი ნივთის ადგილმდებარეობა და მოკლე აღწერა: ზუგდიდის რაიონი, სოფელ კახათში მდებარე სასოფლო-სამეურნეო (საკარმიდამო) დანიშნულების მიწის ნაკვეთი შენობა-ნაგებობასთან ერთად. მიწის ნაკვეთის დაზუსტებული ფართობი: 1800 კვ.მ. და შენობა N01/2 (საკადასტრო კოდი: 43.17.43.823)

3. უძრავი ნივთის სამართლებრივი მდგომარეობა: უძრავი ნივთი არ არის დატვირთული გარდამავალი სანივთო ვალდებულებებით.

4. უძრავი ნივთის საწყისი ფასი: 25279.42 ლარი.

5. აუქციონის დაწყების თარიღი: 2026 წლის 29 ივნისი, 12:00 საათი.

6. აუქციონის დასრულების თარიღი: 2026 წლის 17 ივლისი, 14:00 საათი.

7. აუქციონის ჩატარების ფორმა და მონაცემები: ელექტრონული აუქციონი ინტერნეტ მისამართზე www.eauction.ge (განაცხადის N71271HZP129184326; აუქციონის ნომერი: 71271; ლოტის ნომერი: 1291843)

8. მოვალე: პაატა სვირავა (პ/ნ 19001053178), ზუგდიდის რაიონი, სოფელი კახათი

9. აუქციონის გამომცხადებელი სპეციალისტის სახელწოდება და მისამართი: შპს „ემჯი ჰოლდინგი“ (ს/კ 204572284), მისამართი: ქ. თბილისი, შარტავას ქ. N40, სართული 11.

10. აუქციონის პირობები:

10.1 აუქციონში მონაწილეობის მიღების უფლება აქვს ნებისმიერ პირს, მათ შორის, კრედიტორს, მოვალეს და მესაკუთრეს;

10.2 მესაკუთრეს ან ნებისმიერ პირს მესაკუთრესთან შეთანხმებით ან/და მესამე პირს, რომლის უფლებაც შეიძლება შეილახოს აუქციონის შედეგად, უფლება აქვს, აუქციონის ჩატარებამდე მოთხოვნის დაკმაყოფილებით თავიდან აიცილოს აუქციონი;

10.3 აუქციონში მონაწილეობის მსურველმა, აუქციონის დაწყებამდე უნდა წარმოადგინოს საბანკო გარანტია უძრავი ნივთის საწყისი ფასის 10%-ის ოდენობით, რომელიც უნდა უზრუნველყოფდეს აუქციონში გამარჯვების შემთხვევაში თანხის სრულად გადახდას. საბანკო გარანტიის ბენეფიციარი უნდა იყოს კრედიტორი ს/ს „მიკროსაფინანსო ორგანიზაცია ლაზიკა კაპიტალი“.

10.4 აუქციონში გამარჯვებული პირი ვალდებულია, ქონების შეძენიდან 7 დღის ვადაში სრულად გადაიხადოს უძრავი ნივთის ღირებულება, რომელიც უნდა შეიტანოს შპს „ემჯი ჰოლდინგის“ საბანკო ანგარიშზე (სს „თიბისი ბანკი“, ანგარიშის ნომერი **GE17TB1188736020100003**). წინააღმდეგ შემთხვევაში აუქციონის შედეგები გაუქმდება და ჩატარდება ხელახალი აუქციონი. აუქციონში გამარჯვებულ პირს ქონებაზე საკუთრების უფლება წარმოეშობა ფასის სრულად გადახდის შემდეგ.

10.5 აუქციონი გაუქმდება, თუ აუქციონის შესახებ განცხადების შემტანი კრედიტორი უკან გაიტანს მას.

10.6 აუქციონი შეწყდება, თუ აუქციონის ჩატარებამდე მოვალე ან მესამე პირი, რომელიც უფლებამოსილია, დააკმაყოფილოს კრედიტორი, გადაიხდის მის დასაკმაყოფილებლად და ყველა სხვა ხარჯის დასაფარავად საჭირო თანხას.

10.7 ნებისმიერ პირს, ვისაც გააჩნია უფლებები სარეალიზაციო უძრავ ქონებაზე, ვალდებულია ამ უფლებათა დამადასტურებელი მტკიცებულებები წარმოადგინოს 2026 წლის 17 ივლისის 10:00 საათამდე.

ნონა გაფრინდაშვილი — 85

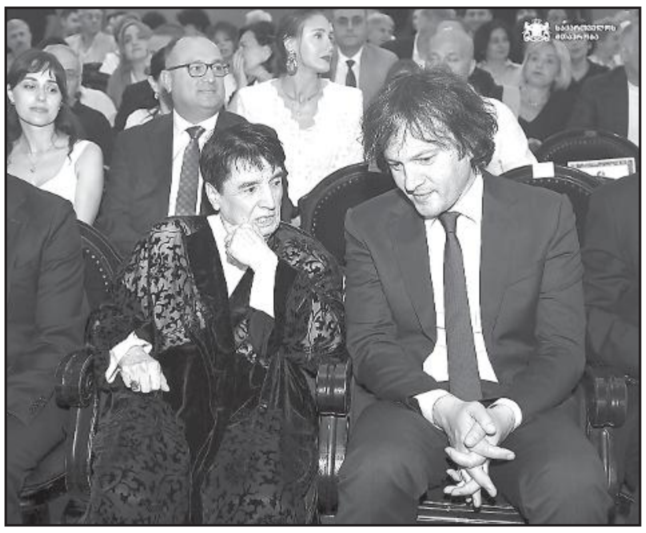

მთელი ერის სიყვარულის გვირგვინოსანი

შიო მესამე: ვულოცავთ ნონა გაფრინდაშვილს საიუბილეო თარიღს, მისი ღვაწლი ნათელი მაგალითია იმის, თუ როგორ შეიძლება, შრომის, ნიჭის და ერთგულების წყალობით, მთელი ერის სიყვარული დაიმსახურო.

სრულიად საქართველოს კათოლიკოს-პატრიარქი შიო მესამე ნონა გაფრინდაშვილს 85 წლის იუბილეს ულოცავს.

□რიან ადამიანები, რომლებიც თავიანთი ცხოვრებითა და მოღვაწეობით ერის ისტორიაში ეპოქალური პიროვნების სახელს იმკვიდრებენ. სწორედ ასეთი გამორჩეული და საამაყო ადამიანი გახლავთ ქალბატონი ნონა გაფრინდაშვილი. მისი სახელი დიდი ხანია, გასცდა სპორტის ფარგლებს და ჩვენი ქვეყნის ღირსების, ნიჭის, ინტელექტისა და შეუპოვრობის სიმბოლოს წარმოადგენს. ქალბატონმა ნონამ არა მარტო ასახელა სამშობლო მსოფლიო ასპარეზზე, არამედ მრავალი თაობისთვის თავდაუზოგავი შრომის, ქვეყნის ერთგულებისა და სიყვარულის მაგალითად იქცა. მისი ღირსეული გამარჯვებები ხომ საქართველოს სახელთან სამუდამოდ და განუყოფლად არის დაკავშირებული. გულითადად ვულოცავთ მას ამ საიუბილეო თარიღს და მადლობას ვუხდით მისი ღვაწლისთვის, რომელიც ნათელი მაგალითია იმისა, თუ როგორ შეიძლება შრომის, ნიჭისა და ერთგულების წყალობით ადამიანმა მთელი ერის სიყვარული და პატივისცემა დაიმსახუროს. უფალმა დალოცოს ქალბატონი ნონა და მისი ოჯახი, მომადლოს ჯანმრთელობა, მშვიდობა, სულიერი სიმხნევე და მრავალჟამიერი სიცოცხლე!□□ ნათქვამია მილოცვაში.

* * *

ირაკლი კობახიძე, მიხეილ ყაველაშვილთან, კახა კალაძესთან და მთავრობის წევრებთან ერთად, ნონა გაფრინდაშვილის 85 წლის იუბილესადმი მიძღვნილ ღონისძიებას დაესწრო.

ირაკლი კობახიძემ ნონა გაფრინდაშვილს იუბილე მიულოცა. საქართველოს და ქართული სპორტის განვითარების საქმეში შეტანილი შეუფასებელი წვლილისთვის სპორტის მინისტრმა, **შალვა გოგოლაძემ ნონა გაფრინდაშვილი გიორგი ნიკოლაძის სახელობის სპორტის უმაღლესი ჯილდოთი დააჯილდოვა**. ლეგენდარული მოჭადრაკე გიორგი ნიკოლაძის სახელობის სპორტის უმაღლესი ჯილდოს პირველი მფლობელია. **საიუბილეო საღამო რუსთაველის ეროვნულ თეატრში საქართველოს სპორტის სამინისტროს ორგანიზებით გაიმართა.**

ორ ქულას დავჯერდით

უმცროსი ბორჯღალოსნები მსოფლიო რაგბის ახალგაზრდული ჩემპიონატის გახსნითი მატჩის მოგებასთან ძალიან ახლოს იყვნენ, მაგრამ მეტოქე არ გატყდა და საბოლოოდ მხოლოდ ორ საცხრილო ქულას დავჯერდით.

საქართველომ უელსს 4 ლელო გაუტანა **(შიოშვილი – 2, რაზმაძე, არჩვაძე)** და ბოლო შეტევა ლელოთი რომ დაესრულებინა, გამარჯვებასაც მოიპოვებდა, თუმცა მეტოქემ ლელოში ბურთი ჩაგვიხურა და მინიმალური სხვაობით, 25:24 გაიმარჯვა.

მასპინძელთა საქომაგოდ □ავჭალის□ტრიბუნები პირთამდე შეივსო და სტადიონზე შესანიშნავი ატმოსფერო შეიქმნა. მაგრამ...

დაჩი წიკლაური: „იმედგაცრუებულები ვართ. გულშემატკივარს დიდ ბოდიშს ვუხდით და ვპირდებით, რომ უფრო ძლიერები დავბრუნდებით.

დავით გარამია: „თამაში ჩვენი შეცდომების გამო დავთმეთ. დისციპლინაში პრობლემები გვქონდა. თუმცა ტრაგიკული არაფერი მომხდარა – შეცდომებით ვსწავლობთ და შეცდომებით ვიზრდებით. წინ კიდევ 4 თამაშია, ვეცდებით შეცდომები გამოვასწოროთ და უფრო ძლიერები დავბრუნდეთ.

ქართველი გულშემატკივრის მიმართ მადლობის მეტი არაფერი გვეთქმის. მათი ძალა, მათი გამხნევება და შეძახილი, დიდ მოტივაციას გვაძლევს და დაღლის დროს სწორედ გულშემატკივარია ის ძალა, რომელიც შეტევისკენ გვიბიძგებს“.

ოთხი ლელოს გატანისა და მცირე სხვაობით ჩამორჩენისთვის, საქართველოს 2 საცხრილო ქულა ერგო. **ვიტო კოლელიშვილის** შეგირდების მორიგი მეტოქე მსოფლიოს მოქმედი ჩემპიონი სამხრეთ აფრიკა იქნება. შეხვედრა 2 ივლისს, „ავჭალაზე“ 20:30 საათზე დაიწყება.

სავარაუდოდ — დეკემბერშიო...

UFC-ის მსუბუქი წონის ყოფილი ჩემპიონის ილია თოფურიას ფიზიკური მომზადების მწვრთნელმა ხესუს გალომ ამერიკელ ჯანსტინ გეიჯისთან განცდილი მარცხის შემდეგ ქართველი მებრძოლის მდგომარეობაზე ისაუბრა და განაცხადა, რომ მატადორი ოქტაგონს შესაძლოა უკვე წლევანდელ დეკემბერში დაუბრუნდეს.

„იგი დღითიდღე სრულიად სხვაგვარად გამოიყურება. სიმართლე გითხრათ, ისეთი შთაბეჭდილება იქმნება, თითქოს არცკი უჩხუბია. სახეზე ყოველგვარი შეშუპება და ჩაქცევა გაქრა. ექიმმა გვითხრა, რომ კონდიციები 6-8 კვირაში სრულად უნდა აღდგეს, რადგან ძვლის გადანაცვლებით მოტეხილობა არ ყოფილა. შემდგომში მან ვარჯიში, სპარინგები და ბრძოლა ხელახლა რომ დაიწყოს, გარკვეული დრო კიდევ დასჭირდება, რათა ორგანიზმი საბოლოოდ მოძლიერდეს.

ვფიქრობ, უეჭველად მინიმუმ 2-3 თვეზეა საუბარი. თუ ჩვენ რევანშს ან რომელიმე სხვა სახის გამოწვევას ვიგულისხმებთ, ეს წლის ბოლოსკენ, უფრო დეკემბერში მოხდება. ასე რომ, ვნახოთ“, – ამბობს გალო.

აქვე საინტერესო ფაქტიც: UFC Collectibees-მა აუქციონზე ის წითელი სკამი გამოიტანა, რომელიც საბედისწერო ღონისძიების დროს თოფურიას კუთხეში იდგა. უკანასკნელი მონაცემებით, ფასმა 10 600 დოლარს მიაღწია, ხოლო მყიდველის საკომისიოს გათვალისწინებით, თანხა 11 600 დოლარამდე აიწია.

აუქციონი 16 ივნისს დაიწყო და მასზე 100-დან 600 დოლარამდე ბიჯით უკვე 80-ზე მეტი ფსონი დაიდო, ვაჭრობა კი 30 ივნისს დასრულდება.

სკამის ზომა დაახლოებით 320-560 მილიმეტრია, ხოლო საბაჟო გადასახადებისა და იმპორტის მოსაკრებლების გადახდაზე პასუხისმგებლობა საერთაშორისო მყიდველებს დაეკისრებათ.

„ეს არის თქვენი შანსი ფლობდეთ ისტორიის ჭეშმარიტ ნაწილს, რომელიც UFC-ის ყველა დროის ყველაზე გრანდიოზული მოვლენის დროს შეიქმნა. წითელი კუთხის ეს სკამი ლეგენდარული ტურნირის UFC Freedom 250-ზე გამოიყენებოდა ბრძოლაში „თოფურია გეიჯის წინააღმდეგ“ და იგი თქვენს კოლექციას იდეალურად შეავსებს“, – ნათქვამია ლოტის აღწერაში.

მესი — აღმა, ირანი — დაღმა

მსოფლიოს 23-ე საფეხბურთო ჩემპიონატის ჯგუფური რაუნდი რამდენიმე ისეთი ფაქტით დასრულდა, სასიამოვნოდ რომ გაგვაკვირვა და ზოგიერთი ვარსკვლავი განსხვავებული რაკურსით წარმოგვიდგინა.

ასე მაგალითად, აღმოჩნდა, რომ მრისხანე ბომბარდირს **კილიან მბაპეს** თურმე არანაკლებ ღირებული პასის კულტურაც გამოარჩევს, რამაც ნორვეგიასთან დასკვნითი ტურის ცენტრალურ შეხვედრაში **უსმან დემბელეს** ორი ასისტით დიდად შეუწყო ხელი (თუ ფეხი?) ჰეთ-თრიქის შესრულებაში და სნაიპერთა დავაში პარტნიორის დაწევაში (ორივეს უკვე 4-4 გოლი აქვთ გატანილი) – 4:1.

სხვათა შორის, ისიც კიდევ ერთხელ დადასტურდა, რომ ფრანგებს **სალიბას** არყოფნაში პრობლემატური გაუხდათ დაცვის ცენტრში საიმედო თამაში, თუმცა ისიც გასათვალისწინებელია, რომ დედის გარდაცვალების გამო მათ ამჯერად სამშობლოში სასწრაფოდ გამგზავრებული **დიდიე დეშამი** ვერ უძღვებოდათ.

რაც შეეხება მის ჩრდილოელ კოლეგას **სტალე სოლბაკენს,** მან **ერლინგ ჰოლანდის** თავკაცობით მთელი ძირითადი შემადგენლობა დაასვენა, თუმცა მრისხანე მეტოქეს სკანდინაველმა რეზერვისტებმაც გაუჩინეს გარკვეული სანერვიულო და 1:3-ზე პენალტი რომ გამოეყენებინათ, შეიძლებოდა ქამბექიც შემოეთავაზებინათ.

არადა, ბრძოლის წინ ვიკინგთა ბანაკიდან გამოჟონა ინფორმაციამ, რომ ისინი სატურნირო ბადის გათვალისწინებით პლეი-ოფში ნიდერლანდები – გერმანიის ბილიკზე შედგომას კოტ დივუარი – ბრაზილიის მარშრუტს ამჯობინებდნენ. ვინ იცის? – ენას ხომ ძვალი არა აქვს.

კიდევ ერთი პერსონა, რომელიც საკუთარ სკანდალურ რენომეზე ჭერჭერობით ამაღლდა და მისთვის უჩვეულო გუნდურ ფიგურად გვევლინება, **ვინისიუს ჟუნიორი** გახლავთ. მადრიდის რეალის ჭირვეული ლიდერის ასეთმა მეტამორფოზამ თვით ბრძენი **კარლო ანჩელოტიც** კი ეპითეტებად დაღვარა, მაგრამ კაცმა არ იცის, როდის შეგვახსენებს თავს ძველი ვინი.

მუდამ ამბიციურ ბრაზილიელებზე, საუბარი მათი საკადრო შუქ-ჩრდილებით დავასრულოთ. დიახ, მართალია **რაფინია** ტრავმის გამო უკვე გამოეთხოვა ფორუმს, მაგრამ 3-წლიანი პაუზის შემდეგ **ნეიმარი** დაბრუნდა!

როგორც იქნა, ახალგაზრდობა გაიხსენა ბელგიის ძველმა გვარდიამ, უფრო სწორად, მისი ოქროს თაობის ნაშთებმა **(დე ბრუინი, ლუკაკუ)** და კინკილა 5 ქულა იკმარა უსუსტეს ჯგუფში გასამარჯვებლად, ურუგვაელთა ვეტერანი მეკარის **მუსლერას** ბავშვური შეცდომა კი მის პარტნიორებს სამშობლოში ვადამდე გამგზავრებად დაუჯდათ (ესპანეთთან 0:1, **ბაენა)**.

ისიც სათქმელია, რომ ამერიკული მარათონის ერთ-ერთ ფავორიტს საკმაოდ გაუჭირდა პროგრამა-მინიმუმის შესრულება.

არ ვიქნებით მართალნი, თუ ყურადღებას არ გავამახვილებთ ირან – ეგვიპტის საინფარქტო დრამაზე, რომელშიც ისლამური რესპუბლიკის ნაკრებს მეთექვსმეტედფინალში გასასვლელად მხოლოდ გამარჯვება სჭირდებოდა მაშინ, როცა უმოტივაციო ფარაონებს ეს მისია უკვე შესრულებული ჰქონდათ.

ჰოდა, 1:1-ზე ბოლო დამატებულ წუთზე **ვარ**-მა ირანელებს საბედისწერო თამათშგარე დაუფიქსირა და გაუქმებული გოლი ტრაგედიად უქცია.

მიუხედავად ყველაფრისა, ირანს მაინც რჩებოდა საუკეთესო მესამეადგილოსანთა კვოტით შემდეგ ეტაპზე გასვლის შანსი. საამისოდ ალჟირს ავსტრია უნდა დაემარცხებინა, რითიც შურს იძიებდა 1982 წლის მუნდიალზე □ხიხონის სირცხვილისთვის“, როცა გერმანიასთან ორივესთვის სასურველი 0:1 **(ჰრუბეში)** გააჩალიჩეს და **ბელუმის** გუნდი ჯგუფში ჩატოვეს, მაგრამ 96-ე წუთზე **კალაიჯიჩისგან** გადამწყვეტი თაური გაუშვეს – 3:3 და ირანი სამშობლოში გაისტუმრეს. მოკლედ, საკონტროლო გასროლაო, სწორედ ამაზეა ნათქვამი.

ამავე კვარტეტის მეორე მატჩში იორდანიასთან თამაშში რეზერვიდან ჩართულმა **ლეო მესიმ** სარეკორდო თამასა ამ ტურნირზე მე-6 და ისტორიაში 19 გოლამდე აწია – 3:1, **რონალდუმ** კი, პარტნიორთა მსგავსად, ისევ □დაისვენა“, ამჯერად კოლუმბიასთან – 0:0.

1-16 ფინალში ითამაშებენ: გერმანია – პარაგვაი, საფრანგეთი – შვედეთი, სამხრეთ აფრიკა – კანადა, ნიდერლანდები – მაროკო, პორტუგალია – ხორვატეთი, აშშ – ბოსნია, ესპანეთი – ავსტრია, ბელგია – სენეგალი, ბრაზილია – იაპონია, კოტ დივუარი – ნორვეგია, მექსიკა – ეკვადორი, ინგლისი – კონგო, არგენტინა – კაბო ვერდე, ავსტრალია – ეგვიპტე, შვეიცარია – ალჟირი, კოლუმბია – განა.

მშრალი ცრემლი

როცა გოროტება კარზე აკაკუნებს

წვიმიანი ნოემბერი იყო თბილისში. პატარა, ნესტიან ბინაში სანდროს უკვე რამდენიმე ღამე ნორმალურად არ ეძინა. ღამეებს ან მშენებლობაზე ათევდა, ან მარკეტის ვიწრო დერეფნებში, თაროების დალაგებაში. სახლში რომ ბრუნდებოდა, დედას უკვე ეძინა – ან თავს იმძინარებდა, რომ შვილის დაღლილი თვალები არ დაენახა.

მარინა ხშირად იჯდა ფანჯარასთან. ბოლო თვეებში ძალიან გამხდარიყო. სახეზე ფერი წაშლოდა, ხველების დროს ისე იკეცებოდა, თითქოს ფილტვები ერთმანეთზე ემსხვრეოდა.

სანდროს ყველაზე მეტად დედის თვალები ტკიოდა. იმ თვალებიდან მუდამ ერთი და იგივე იკითხებოდა: „ნეტავ კიდევ ვიცოცხლებ?“

მაგრამ არასდროს დაუჩივლია შვილთან, წამლის ფული იშოვა თუ არა?

* * *

ერთ საღამოს სანდრო აფთიაქში იდგა და მუჭში მონეტებს ითვლიდა. თითები უკანკალებდა. ერთხელ გადათვალა, მეორედ, მესამედ. მაინც აკლდებოდა.

ფარმაცევტმა შეხედა და ჩუმად უთხრა:

– დანარჩენს რომ მოიტან, მერე წაიღე წამლები.

სანდროს მზერა თაროდან არ მოუშორებია. თითქოს იმ პაწია ყუთებში დედამისის დარჩენილი სიცოცხლე ელაგა.

გარეთ რომ გამოვიდა, წვიმა უკვე ქალაქს შავი ფარდასავით გადაფარებოდა. მეტროსთან ჩამოჯდა, თავი დახარა და პირველად იფიქრა, რომ შეიძლება ვეღარ მიესწრო.

შეიძლება ერთ დილას დედას უბრალოდ აღარ გაეღვიძა. ზუსტად მაშინ გაჩერდა მის წინ შავი მანქანა.

ფანჯარა ნელა ჩამოიწია. შიგნით მჯდომი კაცი მშვიდი თვალებით უყურებდა. ისეთი სახე ჰქონდა, თითქოს ადამიანთა ტკივილებს სახელებით იცნობდა.

– ფული გჭირდება? – ჰკითხა.

სანდროს ხმა არ ამოუღია.

– ეგეთი სახე მხოლოდ ორ ადამიანს აქვს – ან იმას, ვინც ვიღაც დაკარგა, ან იმას, ვინც ვიღაცას კარგავს.

სანდროს ეს სიტყვები ყელში ლოდივით გაეჭედა.

კაცმა პატარა პაკეტი ამოიღო.

– ერთი საქმეა, სწრაფი, მარტივი, გმირობას არავინ გთხოვს.

სანდროს მაშინვე არ უთქვამს – „კი“.

მაგრამ იმ ღამეს, სახლში რომ დაბრუნდა და დედას ძილში ჩახშობილი ხველა გაიგონა, თითქოს შიგნით რაღაც ჩაწყდა – ბოლო ძაფი, რომელიც სინდისსა და სასოწარკვეთას ერთმანეთთან აკავშირებდა.

მეორე დღეს დათანხმდა. პირველი გაყიდვისას ხელები ისე უკანკალებდა, პაკეტი კინაღამ გაუვარდა. ბიჭი, რომელმაც ნარკოტიკი იყიდა, ძალიან ახალგაზრდა იყო, შეიძლება სანდროზე პატარაც.

იღიმოდა.

– მადლობა, ძმა, – უთხრა გახარებულმა.

სანდროს იმ წამსვე უნდოდა ეთქვა:

„არ ქნა.“ „გადააგდე.“ „წადი აქედან!..“

მაგრამ ფული აიღო და წავიდა...

იმ ფულით წამლები იყიდა.

სახლში რომ დაბრუნდა და დედამ კოლოფები დაინახა, თვალები აუცრემლიანდა.

– ამდენი როგორ იშოვე?..

სანდრომ თვალი აარიდა.

– მეორე სამსახურში საათები დამიმატეს.

დედამ დაუჯერა. სწორედ ეს კლავდა ყველაზე მეტად. დღეები გადიოდა. სანდრო უფრო მეტს ყიდდა.

სახლში პირველად გაჩნდა ფული, მაცივარი ცარიელი აღარ იყო, დედას ლოყებზე ოდნავ ფერი დაუბრუნდა. მაგრამ თავად სანდრო ნელ-ნელა ქრებოდა, დნებოდა, ჭკნებოდა...

რაც უფრო მეტ ფულს შოულობდა, მით უფრო ემსგავსებოდა საკუთარ ჩრდილს. თითქოს ყოველ ბანკნოტში საკუთარი სულის პატარა ნაწილს ყიდდა. ღამეებს აბაზანაში ატარებდა. ხელებს გამუდმებით იბანდა. თითქოს ცოდვას კანის ქვეშ აღმოაჩენდა და მისი ჩამორეცხვა შეეძლო.

ერთ ღამეს სახლში გვიან დაბრუნდა. დედას დივანზე ჩასძინებოდა, ტელევიზორი ჩართული დარჩენოდა.

სანდრო სამზარეულოში იდგა და ჩაის ისხამდა, როცა ტელევიზორიდან წამყვანის ხმა შემოისმა:

– დღეს, ღამით, გარდაიცვალა 19 წლის ახალგაზრდა, სავარაუდოდ ნარკოტიკების ზედოზირების შედეგად... თავიდან ყურადღება არც მიუქცევია. მაგრამ მერე ეკრანზე ფოტო გამოჩნდა.

ხელიდან ჭიქა გაუვარდა. ნამსხვრევები იატაკზე გაიფანტა, როგორც წამებში დამსხვრეული ცხოვრება.

ის ბიჭი იყო...

იგივე ღიმილი...

იგივე ბავშვური სახე...

კლუბის უკან რომ შეხვდა...

„მადლობა, ძმა“ რომ უთხრა...

სანდროს სუნთქვა შეეკრა.

თითქოს ოთახიდან მთელი ჰაერი ვიღაცამ ერთიანად გამოცალა.

დედამ შეშინებულმა შემოხედა.

– რა მოხდა, სანდრო?

მან პასუხი ვერ გასცა. ისევ აბაზანისკენ წავიდა და კარი ჩაკეტა.

მერე ჩაიკეცა...

ტირილი დაიწყო... ჩუმი ტირილი!

ონკანი მოუშვა, რომ წყლის ხმას მისი ტირილის ხმა დაეფარა. ტიროდა ისე, როგორც ტირიან ადამიანები, რომლებსაც აღარ სჯერათ, რომ ვინმეს შეუძლია მათი სულის ნამსხვრევების გამთელება.

მხრები უკანკალებდა. ჰაერი არ ჰყოფნიდა. ხელებს უყურებდა. იმ ხელებს, რომლებითაც დედას წამლებს აწვდიდა. და... იმავე ხელებს, რომლებმაც ვიღაცის დედას შვილი მოუკლა.

გარედან დედის სუსტი ხმა მოესმა:

– სანდრო, კარგად ხარ, დედი?

სანდრომ პირზე ხელი აიფარა, მისი უცრემლო ქვითინი დედას რომ არ გაეგო...

იმ ღამეს პირველად მიხვდა, რომ დედის გადასარჩენად ნელ-ნელა თავად გადაიქცა იმ არსებად, რომლისაც მთელი ცხოვრება ეშინოდა...

და მაშინ გააცნობიერა ყველაზე საშინელი რამ, სიცოცხლე იყიდა სხვისი სიკვდილით... ზოგჯერ გოროტება კარზე აკაკუნებს. ის სიყვარულის სახით შემოდის და... შენც უშვებ სახლში...

თამარ შავლიაშვილი,
ქართულ-ამერიკული უნივერსიტეტის მეორე კურსის სტუდენტი

გამოსათხოვარი

ავთანდილ ასლანიშვილი

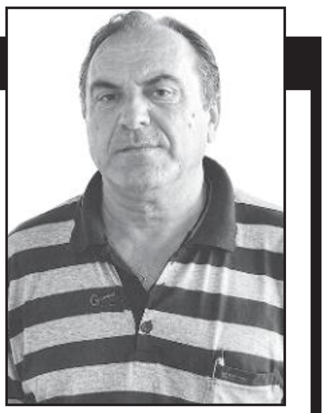

კაცურად გავლილი ცხოვრება

ორმოცი დღე გავიდა, რაც საწუთროს გამოაკლდა ავთანდილ ასლანიშვილი, სოფლის მეურნეობის დამსახურებული მუშაკი, გულმხურვალე მამულიშვილი და დიდებული ვაჟკაცი, რუსთაველის გმირის მოსახელე, ავთანდილივით მხარბეჭიანი, ლამაზი და სახენათელი.

დაიბადა 1946 წელს ინჟინრისა და საქართველოს დამსახურებული პედაგოგის ოჯახში. ბავშვობიდან შეისისხლხორცა შრომის, სამშობლოს სიყვარული და ნათქვამი სიტყვის ერთგულება.

დაამთავრა საქართველოს სასოფლო-სამეურნეო ინსტიტუტი და სოფლის მეურნეობის სამინისტროში დაიწყო საქმიანობა. მუშაობდა სხვადასხვა წამყვან თანამდებობაზე. იყო მცენარეთა დაცვის სამმართველოს უფროსი, გაზეთ „ამას“ დამფუძნებელი და რედაქტორი.

რამდენიმე წელიწადი იმუშავა გარდაბნის რაიონში, ვახტანგისის საბჭოთა მეურნეობის დირექტორად. მართვის გასაიოლებლად სპეციალურად შეისწავლა აზერბაიჯანული ენა. 89-ში, როცა რუსმა ოკუპანტებმა გაფიცული აზერბაიჯანელი ხალხი დახოცეს ბაქოს ქუჩებში ჩვენი 9 აპრილის მსგავსად, მანქანა ყვავილებით აავსო, მეზობელ აზერბაიჯანულ სოფელში გადავიდა, სადაც სახალხო გლოვა ჰქონდათ გამართული და მსხვერპლთა მემორიალი თაიგულებით შეამკო. ავთანდილის ეს ზნეკეთილი საქციელი სათანადოდ შეფასდა საზღვრის იქითაც და აქეთაც.

სიჭაბუკეში ჩინებული სპორტსმენი გახლდათ, წარმატებული მოჭიდავე ძალოსნობაშიც ცდიდა ძალებს. ჩუმად ლექსებსაც წერდა.

ნაღდი თბილისელი, შესანიშნავი მეოჯახე, მეუღლე, მამა და ბაბუა იყო. დაგვიტოვა ქვეყნის, ოჯახის, მეგობრების ერთგულების მაგალითი. მისი საუკეთესო პირადი თვისებები – უბრალოება, მოყვასის სიყვარული და პატივისცემა, თანადგომა, დაუზარლობა, სიკეთე და მიტევების დიდი უნარი მის ვაჟებს პაპუნასა და ზურაბს, შვილიშვილებს ლაშას და ნინოს უმემკვიდრა.

ჩვენ გვერდით აღარ არის უკეთილშობილესი ადამიანი, ღიმილიანი კაცი, ენამზიანი თამადა, მეგობრებსა და ახლობლებში ავკარგის გამრჩევი. მისი ლამაზი ოჯახი მეუღლის, ქალბატონი ციცოს ხელმძღვანელობით ცხოვრებას აგრძელებს ისეთივე სიყვარულით და კაცთმოყვარეობით, როგორც ანდერძად დაუტოვა ამ დიდბუნებოვანმა ადამიანმა.

29 ივლისს 80 წელი შეუსრულდებოდა. დიდი ამბით ელოდა ამ დღეს, ემზადებოდა იუბილეს აღსანიშნავად, მაგრამ...

ღმერთმა ნათელში გამყოფოს, ძმაო ავთო, მსუბუქი ყოფილიყოს შენთვის თბილისის მიწა!

მეგობრები

სრულიად საქართველოს ნადირაშვილთა საგვარეულო კავშირი ღრმა მწუხარებას გამოთქვამს გვარის სასახელო წევრის, გამოჩენილი მომღერლისა და ბრწყინვალე პიროვნების

გენო ნადირაშვილის

გარდაცვალების გამო.

კავშირის გამგეობა

ვაჟა ნადირაშვილი ოჯახით მწუხარებით იუწყება

გენო ნადირაშვილის

გარდაცვალებას.

ლალი, ქეთევან, გივი, სანდრო ჯაფარიძეები მწუხარებით იუწყებიან ოჯახის მეგობრის, უკეთილშობილესი ადამიანის

ნიკო (ნიკოლოზ) გიგაურის

გარდაცვალებას და თანაუგრძნობენ განსვენებულის ოჯახს.

სახალხო ზეიმი „ზურაბობა“ აჭარაში

პოეტ ზურაბ გორგილაძის იუბილისადმი მიძღვნილი სახალხო ზეიმი „ზურაბობა“ გაიმართა, – ინფორმაციას ქობულეთის მერიაავრცელებს.

სოფელ გორგაძეებში, პოეტის სახლ-მუზეუმში ზურაბ გორგილაძის ოჯახის წევრები, მეგობრები და კოლეგები შეიკრიბნენ. სტუმრებმა პატივი მიაგეს პოეტის ხსოვნას, გაიხსენეს მისი ცხოვრება და შემოქმედებითი გზა, წაიკითხეს ზურაბ გორგილაძის ლექსები და მოისმინეს მუსიკალური ნომრები. ღონისძიებას აჭარის ავტონომიური რესპუბლიკის განათლებისა და სპორტის მინისტრი **მაია ხაჯიშვილი,** მინისტრის მოადგილეები, ქობულეთის მუნიციპალიტეტის მერის მოადგილეები, საქართველოს მწერალთა შემოქმედებითი კავშირის აჭარის ორგანიზაციის თავმჯდომარე, ადგილობრივი თვითმმართველობის წარმომადგენლები, პოეტის ოჯახის წევრები, მეგობრები და საზოგადოების წარმომადგენლები ესწრებოდნენ.

ანსამბლი „ლეჩხუმი“ ცაგერის სიამაყეა

ცაგერში, ქორეოგრაფიული ანსამბლ „ლეჩხუმის“ დაარსებიდან 45 წელი საზეიმოდ აღინიშნა. ღონისძიებაში სხვადასხვა თაობის მოცეკვავეებთან ერთად ანსამბლ „უშბას“ წევრებიც მონაწილეობდნენ, რომლებმაც მრავალფეროვანი საკონცერტო პროგრამა წარადგინეს.

საღამოს დასასრულს საზეიმოდ გაიხსნა ანსამბლ „ლეჩხუმის“ვარსკვლავი. 45-წლიანი ისტორიის განმავლობაში ანსამბლმა „ლეჩხუმმა“ღირსეულად წარმოაჩინა ლეჩხუმის ქორეოგრაფიული ტრადიციები როგორც საქართველოში, ისე მის ფარგლებს გარეთ და არაერთი თაობა აღზარდა ქართული ხალხური ცეკვის სიყვარულით. **ეროვნული ანსამბლი „ლეჩხუმი“ ცაგერის სიამაყეა!**

სკანდინავიის ავიაკომპანია NORWEGIAN-მა ოპერირება დაიწყო

საქართველოს ავიაბაზარზე კიდევ ერთი მნიშვნელოვანი ევროპული ავიაკომპანია შემოვიდა. ნორვეგიის უმსხვილესმა და სკანდინავიის სიდიდით მეორე ავიაკომპანიამ Norwegian-მა კოპენჰაგენი-თბილისი-კოპენჰაგენის მიმართულებით ოპერირება დაიწყო.

ავიაკომპანიამ თბილისის საერთაშორისო აეროპორტში კოპენჰაგენიდან პირველი პირდაპირი რეგულარული რეისი შეასრულა, რითაც ისტორიაში პირველად, საქართველოსა და დანიის სამეფოს დედაქალაქებს შორის პირდაპირი საჰაერო მიმოსვლა ამოქმედდა.

პირველი რეისი **Boeing** 737-800 ტიპის საჰაერო ხომალდით შესრულდა და ბორტზე 180 მგზავრი იმყოფებოდა, რაც პირველი რეისისთვის ძალიან მაღალი დატვირთვის მაჩვენებელია.

Norwegian kopenhageni-თბილისი-კოპენჰაგენის მიმართულებაზე რეისებს კვირაში ორჯერ ასრულებს და ქართველ მგზავრებს ჩრდილოეთ ევროპის ერთ-ერთ უმნიშვნელოვანეს ავიაჰაბთან პირდაპირ წვდომას სთავაზობს.

ტანძიაში სახალხო ფესტივალი „საბა 2026“ იზეიმეს

ბოლნისის მუნიციპალიტეტის მერიისა და კულტურის ცენტრის ორგანიზებით, სოფელ ტანძიაში სახალხო ფესტივალი „საბა 2026“ აღინიშნა.

ღონისძიების ფარგლებში, ბოლნელმა მთავარეპისკოპოსმა ეფრემმა წმინდა ნიკოლოზის სახელობის ეკლესიაში სულხან-საბა ორბელიანის სულის მოსახსენებელი პანაშვიდი გადაიხადა.

სტუმრებს შესაძლებლობა ჰქონდათ, დასწრებოდნენ თეატრალურ წარმოდგენას, კონცერტს ადგილობრივი ფოლკლორული და ქორეოგრაფიული ანსამბლების მონაწილეობით. ფესტივალის ფარგლებში, ასევე, გაიმართა ჯგუფ „ტგარის“კონცერტი, მოეწყო სახვითი და გამოყენებითი ხელოვნების ნიმუშების გამოფენა-გაყიდვა და სპორტული აქტივობები ჭიდაობაში, მკლავჭიდსა და ჭადრაკში.

ფესტივალის დასკვნით ნაწილში ბოლნისის მუნიციპალიტეტის მერმა **ზამურ ჭითანავამ,** ბოლნელ **მთავარეპისკოპოს ეფრემთან** ერთად 2025-2026 სასწავლო წლის წარჩინებულ მოსწავლეებს სიმბოლური საჩუქრები გადასცა.

სოფელ უდაბნოში „გარეჯობა“ გაიმართა

სოფელ უდაბნოში, ჩიჩხიტურის კოშკის მიმდებარე ტერიტორიაზე, სახალხო დღესასწაული „გარეჯობა“გაიმართა. დღესასწაულის 50 წლის იუბილესთან დაკავშირებით გამართულ ღონისძიებაზე მთავარი თემა იყო დავითგარეჯის სამონასტრო კომპლექსის ისტორია VI საუკუნიდან დღემდე.

გაიმართა შემეცნებითი, კულტურული და სპორტული ღონისძიებები. სტუმრებს საშუალება ჰქონდათ, დაეგემოვნებინათ ტრადიციული კერძები, ასევე მონაწილეობა მიეღოთ ღვინის დეგუსტაციაში. მოეწყო ადგილობრივი მხატვრების ნამუშევრების გამოფენა-გაყიდვა.

ქართული კულტურა ბრაზილიაში!

საქართველოს კულტურის სამინისტროსა და საქართველოს საგარეო საქმეთა სამინისტროს მხარდაჭერით, ბრაზილიის ფედერაციულ რესპუბლიკაში ქართული კულტურის პოპულარიზაციის ღონისძიებები გრძელდება.

ქალაქ ბრაზილიასა და რიო-დე-ჟანეიროში, სიმღერისა და ცეკვის სახელმწიფო აკადემიური ანსამბლის „**რუსთავის**“კონცერტები ჩატარდება.

„ვიზიტის ფარგლებში გაიმართება: საქართველოს კულტურის მინისტრის მოადგილის მაღალი დონის შეხვედრები; საქართველოს დამოუკიდებლობის დღისადმი მიძღვნილი მიღება; ხელი მოეწერება საქართველოსა და ბრაზილიის ფედერაციულ რესპუბლიკას შორის კულტურის სფეროში თანამშრომლობის მემორანდუმს.

ღონისძიებები ბრაზილიის ფედერაციულ რესპუბლიკაში საქართველოს საელჩოს ორგანიზებით იმართება“

საქართველოს რესპუბლიკა

გამომცემელი და
მთავარი რედაქტორი
სპარტაკ ქობულია
(599-36-00-35)

რედაქტორის მოადგილე
მამუკა ვაშაკიძე
(597-22-07-04)

შემოქმედებითი ჯგუფი:
ალეკო ასლანიშვილი,
თემურ ქორიძე,
ოთარ ტურაბელიძე,
გია პლატონიშვილი.

პიარისა და
მარკეტინგის მენეჯერი
რუსუდან ქობულია
(577-77-27-17)

ტექნიკური რედაქტორი:
კახა ქორიძე.

სტილისტ-კორექტორები:
ნაირა კეკელია,
მაია იორამაშვილი.

ოპერატორი
შორენა გვილია.

გაზეთის განახლებული
ლოგოს ავტორი
გიორგი ნადარეიშვილი.

მისამართი:
თბილისი,
აკაკი წერეთლის N116

წერილები გამოგზავნეთ ელექტრონულ მისამართზე:
sak@sak.ge

გაზეთი დამოუკიდებელია და ხელმძღვანელობს თავისუფალი პრესის პრინციპით. რედაქციის აზრი, შესაძლოა, არ ემთხვეოდეს ავტორთა მოსაზრებებს.

ფაქტების სიზუსტეზე პასუხისმგებელია ავტორი. საავტორო უფლებები დაცულია. რედაქცია პასუხს არ აგებს სოციალური ქსელიდან და სხვა მედია-საშუალებებიდან გადმოტანილ, ან უცხოური პრესიდან თარგმნილი მასალების, ფაქტების, ინფორმაციის სიზუსტეზე.

იბეჭდება სტამბა
„ტორში“
ზიგზაგის ქუჩა N6

uac(უაკ)070.4(479.22)
C—323

2 009882 689431

რეკლამისთვის დარეკეთ:
577-77-27-17
rkobulia29@gmail.com

ნებისმიერი თანხა ჩარიცხეთ ანგარიშზე:
GE90BG0000000538329790

მომდევნო ნომერი გამოვა ხუთშაბათს, 2 ივლისს